

မေတ္တာ

အတွဲ (၃၅)၊ အမှတ် (၁၀)၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

စိုးဝေ

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ
လပေးမှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပြီ

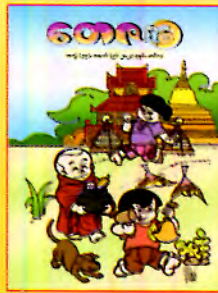

မြဝတီစာပေတိုက်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင်များကို စာအုပ်လက်ခံရရှိမှ
ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူနိုင်ပါသည်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ မည်သည့်မြို့နယ်မဆို စာတိုက်မှတစ်ဆင့် ပေးပို့သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
မိမိတို့မှာယူလိုသည့်စာအုပ်များကို အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း
ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။

ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)၊ ၀၉၄၂၁၀၆၇၄၁၀ (အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

အကြမ်းဖက်မှုပျောက်ရေးအတွက် ပြည်သူ့သို့ အသိပေးနှိုးဆော်ချက်

- ၁။ ပြည်သူ့အတွက်ဟုသုံးနှုန်း၍ ရဟန်းသံဃာများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများအပါအဝင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းများနှင့် ပြည်သူ့ကိုသတ်ဖြတ်၊ လုယက်ခြင်းကို CRPH၊ NUG၊ PDF အမည်ခံ အကြမ်းဖက်အုပ်စုများက ဥပဒေမဲ့ကျူးလွန်နေသည်။
- ၂။ ခြိမ်းခြောက်၊ လူသတ်၊ အဖျက်အမှောင့်လုပ်ရပ်များ လုပ်ဆောင်နေသည့် CRPH၊ NUG၊ PDF အကြမ်းဖက်သမားများကို အားပေးမှု၊ ထောက်ခံမှု၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုမပြုခြင်းသည် ပြည်သူ့လူထု၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
- ၃။ ယင်းတို့၏ လက်နက်/ခဲယမ်း ကိုင်တွယ်သယ်ဆောင်မှုနှင့် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏သတင်းကို လျှို့ဝှက်ပေးပို့ခြင်းသည် အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ကာကွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

Public Notice for elimination of violence

- 1. So called "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorist groups are unlawfully committing killings monks, teachers, civil servants and general people and looting under the pretext of sayings "for the people".
- 2. Not rendering encourage support and assistance to the "CRPH", "NUG" and "PDF" terrorists that are committing intimidations, killings and destructive activities could be construed as protecting lives and property of general public.
- 3. Giving information secretly relating to bearing of their arms, ammunitions and terrorists to authorities could be tantamount to protecting lives and property of innocent people.

ကလေးငယ်များအတွက် ပညာလည်းပေး၊ ဗဟုသုတလည်းရ၊
 ဟာသလည်းပါ၊ ဉာဏ်ရည်လည်းတိုးမဲ့ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်ကို
 ဂျာနယ်လက်ခံရရှိမှု ငွေပေးချေစနစ်ဖြင့် မှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။

အပို (၂၀) အမှတ် (၁၁)

AURORA JOURNAL

မိုးသောက်ပန်း

၅-၃-၂၀၂၄

၁၅၈၀ ပြည်ပ ဝန်ဆောင်မှုဆိုင်ရာ အသိပေးချက်

ရွာတစ်ရွာမှာ မိခင်မို့ မမြတ်သေးတဲ့ နွားခွေးတစ်ကောင်ဟာ တော ဆိုင်းကားကားနဲ့ နွားမြားသေး တစ်ကောင်မို့ တာယ်

In a village, there was a blue calf, whose ears were floppy and horns were spread out and he was still suckling his mother's milk.

ဆိုင်းကားနွားမြားမို့

မိခင်မို့ မမြတ်သေးတဲ့ နွားခွေးတစ်ကောင်ဟာ တော ဆိုင်းကားကားနဲ့ နွားမြားသေး တစ်ကောင်မို့ တာယ်

The blue ox, whose horns were spread out

Cartoon: Win Myint Aung

Story: Kay Tu Maung Nyo Lin

Tr: EMK

နွားမြားသေးတဲ့ နွားခွေးတစ်ကောင်ဟာ တော ဆိုင်းကားကားနဲ့ နွားမြားသေး တစ်ကောင်မို့ တာယ်

When the blue calf came of age, he was forced to work shouldering the yoke.

သူနဲ့ အတူတူတူဖက်တစ်ဖက်မို့ နွားတို့က သူ့ကိုမို့ တော့ သာမန်မြက်တာကို ခံရတယ်

The other cows that shouldered the yoke together with him could not do like him as they were beaten by their master.

သူ့က အဲဒါကို လှောင်ယူတာပဲ

He was proud of that.

"You can't rival me. You will be beaten."

နှစ်နှစ်လောက်အပြီး နွားအားတောင် တင်းလှတဲ့ နွားမြား ကြီး ဖြစ်လာပြီး တစ်ဖက်ယူတာ မြင်ခံရတဲ့ ဖြစ်တာပဲ တာယ်

After about two years, he became a strong blue ox and no ox could rival him in that land.

မြန်မာ့စာပေတိုက်(မြို့တော်)၊ နိုတောင်တန်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ မြို့တော်ရုံးတိုက်၊ မြန်မာ့စာပေတိုက် အစည်းအရုံး
 ပျံလွှဲရန်ဆောင်ရွက်ရန် (ဝေဖန်ခြင်း၊ ပြုမူချက်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်ပေးရန်) (ဝေဖန်ခြင်း၊ လုပ်ထုတ်မှု)
 Email: mwliteraturehouse@gmail.com, ၈၄-၀၉ ၅၅၂၀၁၅၆ (မေပေါ့) ၀၉ ၃၂၈၇၂၄ (မြန်မာ)

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - အမှတ်(၁၅)၊ မိုးတောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊
 ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆(စာတည်း)၊
 ၀၉၄၂၀၆၇၄၁၀(အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေး)။

မာတိကာ

ကန့်ဘလူကံတင်အောင်	တို့ရွာကလေး	၂
နေခြည်	သစ်ခွပန်းရဲ့အစ	၃
မြရတီ(ဒသနိက)	ဖိုးမျက်ကန်းနဲ့ ဖိုးခြေပြတ်	၉
ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်	ဆီမန်းမန်း	၁၃
မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)	မူးယစ်ဆေးမှန်သမျှ လုံးဝရှောင်ရှားနိုင်ကြပါစေ	၁၅
တင်လင်းဇော်	မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ	၁၈
စောဟန်	ရန်ပိုင်စိုး	၁၉
မောင်သက်ဟန်	အနက်ရောင်အကြောင်း	၂၃
ဇော်မြင့်နီ	တေဇတို့ရွတ်ဆိုဖို့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ(၁၂)	၂၆
မအင်ကြင်းဇေ	ရေသဘင်ပွဲတော်	၂၉
မဖူးဖူး	သင်္ချာညွှန်ရည်	၃၂
ဒေါက်တာသန့်စင်(ဂျပေဒ)	ဝီကီပီဒီယာ (Wikipedia) အကြောင်းသိကောင်းစရာ	၃၃
သန့်သူရ	UFC ပြိုင်ပွဲမှာ ပွဲဦးထွက်အနိုင်ရပြီး အနာဂတ်မှာ ချန်ပီယံဖြစ်လာဦးမည် Joshua Van(ဂျောရှူဝါဗန့်)	၃၆
အောင်ကျော်	လွတ်လပ်ခြင်း	၃၇
အောင်အောင်ထွေး	ဗလကြီး	၄၁
TTL	တီတီလေးနဲ့ပုံဆွဲမယ်	အချပ်ပို(၁)
နောင်တေဇ	ဝက်ပါလမ်း	အချပ်ပို(၂)
မွှေး	ရှာမယ်၊ ဖြည့်မယ်	အချပ်ပို(၃)
တေဇမျက်နှာဖုံး	စိုးစ်	

ဝေဝေချင်စို့အသိဒီထာအဖွဲ့
မိုးကောင်းလမ်း၊
မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီတပ်)၊
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ခုနံး ၀၉၄၀၃၊ ၂၅၅၄၅၁(ဇာတည်း)
၀၉၃၂၄၉၀၇၂၄(ဖြန့်ချိရေး)
Email-tayzabooklet99@gmail.com
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရက်စွဲ-၀၀၆၅၆
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ်
၀၀၈၁၃

စာတည်းမှူးချုပ်
ဇန့်နိုင်သူ
ဒုတိယစာတည်းမှူးချုပ်
မြင့်နိုင်
စာတည်းမှူး
ဇော်သိန်းဝင်း
တာဝန်ခံစာတည်း
ဝုလေးနီနီသာ
လက်ထောက်စာတည်း
ဝေမြင့်စိုးအောင်
စာပေနှင့်ဒီဇိုင်း
ကြူကြူ
ဇာမြိုင်
အမေရိန်း အိအိကျော်

design yin htwe

တို့ရွာကလေး

ဝန်းကျင်သာယာ တို့ကျေးရွာ
 လာလည်ကြစမ်းပါ။
 ဖော်ရွေပျူငှာ အကြောင်းပြု
 တို့ရွာယဉ်ကျေးမှု။

အသိရှေးရှု ပြုစုမှာ
 တို့ရွာ စေတနာ။
 အိမ်အပြန်မှာ လက်ဆောင်ပေး
 ခြံထွက်သီးနှံလေး။

အချိန်မရွေး လာလည်ရန်
 တို့ရွာ စိတ်ထားမှန်။
 အမြဲရှင်သန် လူမှုရေး
 စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်မွေး။

ထုံးဖြူဖွေးဖွေး မြတ်စေတီ
 လိုက်ပို့ကြည်ညိုမည်။
 ချိန်ခါရောက်ပြီ ဘုရားပွဲ
 ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်နွဲ့။ ။

ကန့်ဘလူကံတင်အောင်

ပတ်စွယ်

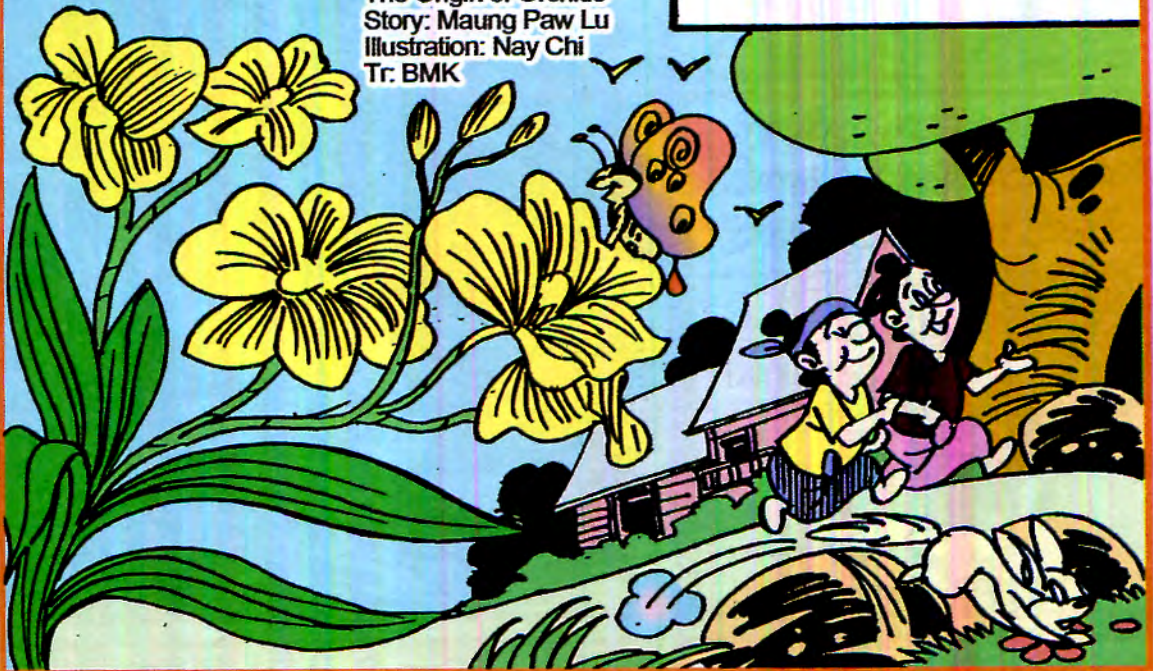
ရဲ့အမေ

ဇာတ်လမ်းမောင်မိလှ သရုပ်ဖော် ဇာတ်ကား

The Origin of Orchids
Story: Maung Paw Lu
Illustration: Nay Chi
Tr: BMK

တစ်ခါတုန်းကတော့မင်းနား
ကရွာလေးတစ်ရွာမှာ
မောင်နနဲမောင်ဘဆိုတဲ့
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိ
တယ်...

Once upon a time there were two
brothers, Maung Na and Maung Ba
in a little village at the edge of the
forest.

မောင်နရဲ့ဇနီးသည်ကတော့ မယ်လှ
ဖြစ်ပြီး...

Maung Na' wife was Mal Hla.

မောင်ဘရဲ့ဇနီးသည်ကတော့
မယ်ခဖြစ်တယ်...

Maung Ba' wife was Mal Kha.

မောင်နနဲမောင်ဘဟာ
 တစ်ခါတလေမှာတော့ထဲ
 သွားပြီးအခဲလိုက်လေ့ရှိ
 တယ်...

Maung Na and Maung Ba often
 went into the forest to hunt.

တစ်နေ့ကျတော့သူတို့ဟာ
 တောထဲမှာဖြူတစ်ကောင်
 ကိုတွေ့လိုက်ရလို့ဖြူကေ့
 လိုက်ခမ်းပေမဲ့ပွတ်
 ခြောက်သွားတယ်...

One day, they saw a porcupine and
 tried to catch it. But it escaped.

မောင်နက...
 Maung Na said,

ညီလေးရေ...တို့ဖြူကောင်ကိုတွေ့အောင်
 တောရောင်နတ်တွေဆီမှာဆုတောင်း
 မှုဖြစ်မယ်...

"Younger brother, we will pray to the guardian spirits
 of the forest to find the porcupine."

ဟုတ်တယ်...အစ်ကိုကြီးရေ
 ကျွန်တော်ဘာနဲ့နတ်တင်ရကောင်း
 မလုပ်လို့ရွာလိုက်အုံးမယ်...

"Yes, big brother. I will look for something
 to offer to the spirit."

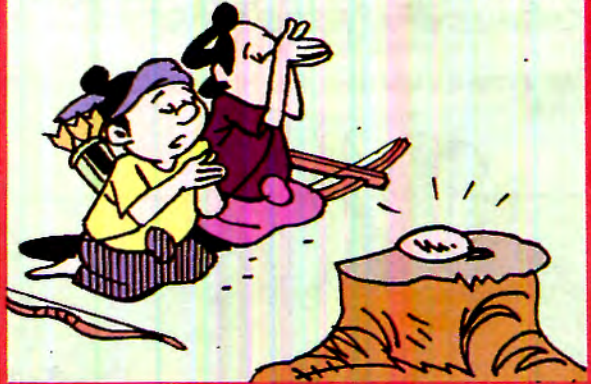
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က အနီးအနားမှာ ရွှားပျိုက်တော့ တောကြက်ဥ ဇေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ကြတယ်...

When the two brothers looked for nearby a chicken egg was found.

သူတို့ဟာ တောကြက်ဥကို သစ်တောတစ်ခုပေါ်မှာ တင်ပြီး ဆုတောင်းကြတယ်...

They placed that on the tree stump and prayed.

တောရောင်းနတ်ခမ်းခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီပါ...

"Guardian spirits of the forest, please help us."

သူတို့ဆုတောင်းပြီး ဖြေရောင်ကို ဆက်ရှာတော့ နောက်ဆုံးမှာ တွေ့လိုက်ကြတယ်...

After praying, they continued looking for the porcupine. Finally, they found it.

ဖြေရောင်ကို ဖမ်းဆီးပြီး ခေါ်လာခဲ့ကြတယ်...

The porcupine was caught and brought.

အဲဒီအခါရစ်အပျက်နောက်ပိုင်း
 ရက်အနည်းငယ်ကြာပြီးတဲ့နောက်
 မှာမယ်လှနဲ့မယ်ခတို့ကမိန်းကလေး
 တစ်ယောက်ကိုတွေ့လိုက်ရတယ်...

After about a few days, Mal Hla and Mal Kha saw a girl.

အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ခေါင်းမှာပန်
 ထားတဲ့ပန်းဟာလှပပျဉ်းလို့
 သူ့ကိုတော့အံ့အံ့အံ့အံ့အံ့အံ့
 တယ်...

They stared at her because the flower she was wearing in her hair was so beautiful.

မယ်လှက...
 Mal Hla said,

ညီမလေးရဲ့ နာမည်က
 ဘယ်သူလဲ... ဘယ်ကလဲ...

"What is your name?
 Where do you come from?"

ကျွန်မရဲ့နာမည်ကတော့ရှေးပါ
ဟိုဘက်ရွာကပါရှင်...

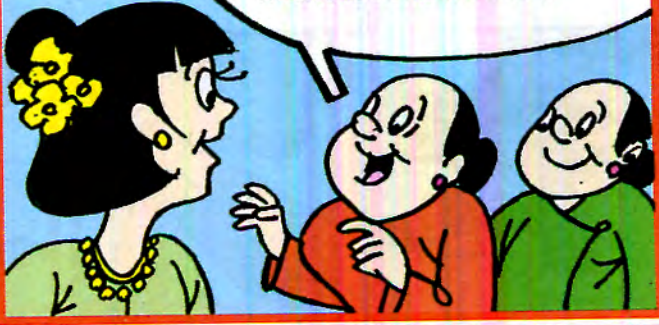
"My name is Phyu Phwe.
I'm from the other village."

မယ်ခက...
Mal Kha said,

ညှိမလေးရဲ့ခေါင်းကပန်း
ကကောလှလှချေးပေး
ဘာပန်းလဲဟင်...

"The flower you are wearing is so
beautiful. What flower is it?"

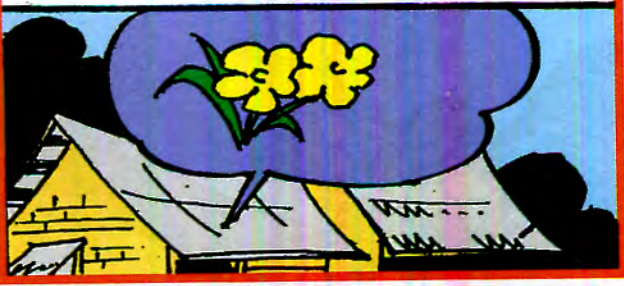
ညှိမလေးလဲမသိဘူး...သစ်ပင်
ခွကြားမှာပေါက်လို့ လှတနဲ့
တက်ခုူးပြီးပန်ထားတာ...

"I don't know. As I saw the flowers blooming
at the fork of the tree, I climbed up the tree and
plucked them."

မယ်လွနဲ့မယ်ခတို့ကသူတို့ရဲ့ခင်ပွန်း
တွေကိုအိမ်သစ်ပင်ခွကြားမှာပေါက်
တဲ့ပန်းကိုလှိုက်ရွာခိုင်းကြတာ...

Mal Hla and Mal Kha asked their husbands to look
for the flowers blooming at the fork of the tree.

ရှင်တို့နော်...ကျွန်မတို့အတွက်
တွေ့အောင်ရှာခဲ့ကြ...

"Look for them for us."

မောင်နဲ့မောင်ဘတို့ဟာတောထဲ
ရှောက်တော့မှအဖြေစွန့်ကိုသိလိုက်ရ
တာ...

When Maung Na and Maung Hla reached the forest,
they knew the truth.

သူတို့နှစ်ဦးတင်ခဲ့တဲ့ဩဏ်ဥကို ကျီးကန်းတစ်ကောင်ကသစ်ပင်ခွ ဩဏ်းဆီသွားတယ်...

The chicken egg they offered to the spirit was carried by a crow.

ဩဏ်ဥက သစ်ပင်ခွဩဏ်းရောက် တော့ကွဲထွက်ကုန်တယ်...

When the egg was at the fork of the tree, it was broken.

ဩဏ်ဥရဲ့ အကန့်အနှစ်တွေကနေ သစ်ပင် ခွဩဏ်းမှာထူးဆန်းတဲ့အပင် ဖြစ်လာလေအင်းအပွင့်တွေပွင့်လာပဲ ဖြစ်တယ်...

A strange plant grew from the white and yolk of the egg and it bloomed.

သစ်ပင်ခွဩဏ်းမှာပွင့်တဲ့ပန်းဖြစ် လို့သစ်ခွပန်းဆိုပြီးလူတွေက ခေါ်ဝေါ်တာပဲဖြစ်တယ်...

As it was blooming at the fork of the tree, people called it "tree-fork flower."

သစ်ခွပန်းဟာတစ်ဦးပြီးတစ်ဦးလူသိ များလာလို့ထင်ရှားလာတာပဲဖြစ် တော့တယ်...။

So, "tree-fork flower" is popular .

တိတိပုံပြောမယ်

ဖိုးမျက်ကန်းနဲ့ ဖိုးခြေပြတ်

မြရတီ(ဒဿနိက)

တစ်ခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာ
 မှာ မွေးရာပါမျက်လုံးနှစ်လုံးစလုံး
 ကန်းနေတဲ့ ဖိုးမျက်ကန်းဆိုသူနဲ့
 မွေးရာပါ ခြေနှစ်ဖက်စလုံးပြတ်နေ
 ရှာတဲ့ ဖိုးခြေပြတ်ဆိုတဲ့ ဒုက္ခိတ
 နှစ်ယောက်ရှိလေတယ်။

ဖိုးမျက်ကန်းဟာ မျက်လုံး

Mos Vist Mos 2024

မမြင်ရပေမဲ့ လက်နဲ့စမ်းစမ်းပြီး သူ
 နေထိုင်ရာပတ်ဝန်းကျင်လောက်
 တော့ သွားလာနိုင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့
 အဝေးကိုသွားနိုင်ဖို့တော့ ခက်ခဲတဲ့
 အတွက် သူမှီတင်းနေထိုင်ရာဇရပ်
 မှာပဲ အမြဲလိုလိုရှိနေတတ်တယ်။

ဖိုးခြေပြတ်ကတော့ ခြေ
 ထောက်နှစ်ဖက်စလုံးမရှိတဲ့အတွက်
 ဘယ်ကိုမှမသွားနိုင်ရှာဘူး။

မဖြစ်မနေသွားလာဖို့လိုအပ်
 လာမှသာ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ မြေပြင်၊
 ဒါမှမဟုတ် ကြမ်းပြင်ကိုထောက်
 ကာ ထောက်ကာ သွားလာရရှာ
 တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝေးဝေးလံလံတော့
 သူမသွားနိုင်ရှာပါဘူး။ သူနေထိုင်
 ရာ ဝန်းကျင်လောက်ပဲသွားလာနိုင်
 ရှာတာပေါ့။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ
 မိဘဆွေမျိုးမဲ့နေကြသူတွေဖြစ်တဲ့
 အပြင် အိမ်ရာမဲ့သူများမို့ ရွာလယ်
 ဇရပ်မှာပဲ မှီတင်းနေထိုင်ကြရပြီး
 သူတို့စားဖို့သောက်ဖို့အတွက် ရွာ
 သူ၊ ရွာသားတွေကပဲ အလျဉ်းသင့်
 သလို အစားအစာတွေပေးပို့ထောက်ပံ့
 ထားကြတာပေါ့။

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်
 ကလဲ ဆွမ်းကျွန်ဟင်းကျွန်တွေပို့
 ပေးစေပြီး စောင့်ရှောက်ထားတာမို့
 ဖိုးမျက်ကန်းနဲ့ ဖိုးခြေပြတ်တို့
 အတွက် စားဖို့ရော နေဖို့ရော အဆင်
 ပြေနေတယ်လို့ဆိုရမှာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ကံ
 ကြမ္မာမုန်တိုင်းထန်မဲ့အဖြစ်ဆို

ကြီးဖြစ်ပွားလာတော့တယ်။

အဲဒီအဖြစ်ကတော့ နေ့လယ်
 နေ့ခင်းအချိန် နေပူပြင်းပြီး လေပွေ
 ထနေခိုက်မှာပဲ ရွာထဲကအိမ်တစ်အိမ်
 မှာ ပေါ့ဆမီးကြောင့် မီးထလောင်
 တဲ့အဖြစ်ပါပဲ။

“ဟာ...ထွေးခင်တို့အိမ် မီးဖို
 ချောင်မီးလောင်နေပါလား”

“မီးပျို့...မီး...မီး”

ရွာသူ၊ ရွာသားတွေဟာ
 ထိတ်လန့်ပြီး ယောက်ယက်ခတ်ကုန်
 ကြကာ မီးကိုဝိုင်းငြိမ်းဖို့ အသည်း
 အသန်ကြိုးစားကြပေမဲ့ နေပြင်းပြင်း
 အောက်မှာ လေပြင်းကလဲ တိုက်ခတ်
 နေတာမို့ မီးတောက်ကြီးဟာ ကြီး
 သထက်ကြီးလာတော့တယ်။

ရေရှားတဲ့အရပ်လဲဖြစ်တာ
 မို့ ထိထိရောက်ရောက်မငြိမ်းသတ်

နိုင်ဘဲ မီးဟာ တစ်အိမ်ကနေတစ်အိမ်
 ဆီ လျင်လျင်မြန်မြန်ကြီး ကူးစက်
 လောင်ကျွမ်းတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ခဏလေးအတွင်းမှာ
 ပဲ လေပြင်းရဲ့တိုက်ခတ်မှုကြောင့်
 မီးပွားမီးစတွေလွင့်ကာ တစ်ရွာလုံး
 ရှိအိမ်တွေအားလုံးဆီ ကူးစက်
 လောင်ကျွမ်းတော့ရာ မီးလောင်ပြင်
 ကြီးလိုဖြစ်သွားတော့တယ်။

ရွာသူ၊ ရွာသားတွေကလဲ မီး
 ကိုမနိုင်တော့မှန်းသိသွားကြတဲ့
 အတွက် ရရာအထုပ်အပိုးတွေကို
 သယ်ဆောင်ပြီး မီးလောင်ပြင်နဲ့
 လွတ်ရာဆီကို ကမန်းကတန်း
 ကိုယ်လွတ်ရုန်းထွက်ပြေးကြရ
 တော့တယ်။

“တစ်ရွာလုံးမီးဝိုင်းနေပြီ
 ဟေ့...ရွာပြင်ဆီရောက်အောင် ပြေး

MOE LIT MOE
 2024

ကြ...ပြေးကြ”

အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ရွာလုံးပွက်လောရိုက်ပြီး မီးဘေးလွတ်ရာဆီ အသက်လှပြေးကြရတာမို့ ရွာသူ၊ ရွာသားတွေထဲက ဘယ်သူမှ ရွာလယ်ဇရပ်ပေါ်မှာ ကူကယ် ရာမဲ့ နေကြတဲ့ ဖိုးမျက်ကန်းနဲ့ ဖိုးခြေပြတ်တို့ကို သတိမရနိုင်ကြဘူးပေါ့။

“ဟာ... ဖိုးခြေပြတ်ရေ တစ်ရွာလုံး မီးတွေလောင်နေပြီတဲ့ကွ”

“ဟုတ်တယ် ဖိုးမျက်ကန်းရ၊ မီးက ငါတို့ဇရပ်နားတောင်ရောက်လာတော့မယ် ဒုက္ခပါပဲ၊ ငါလဲ ဘယ်မှမပြေးနိုင်ဘူး၊ ဒုက္ခပါပဲကွာ... ဒုက္ခပါပဲ”

“ငါ...ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်၊ ဘယ်သူမှ ငါတို့ကိုလား မကယ်ကြဘူးလား”

“လူတိုင်း အသက်လှပြေးနေကြတာကွ၊ ငါတို့ကိုကယ်ဖို့ ဘယ်သူမှ သတိရကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ရွာလုံးပွက်လောရိုက်ဆူညံနေတဲ့အတွက် ငါတို့အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းရင်လဲ ဘယ်သူမှကြားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ဘာသာလွတ်အောင်ပြေးနိုင်မှဖြစ်မယ်”

“ဘယ်...ဘယ်လိုပြေးမှာလဲ၊ ငါက ဘာမှမမြင်ရတော့ ရမ်းသန်းပြေးရင် မီးပုံထဲပဲရောက်သွားမှာပေါ့ကွ”

“ဒီလိုလုပ်ကြရအောင်ကွာ၊ မင်းမမြင်ပေမဲ့ ငါကမြင်ရတယ်၊ ဒီတော့ ငါက မီးလွတ်ရာလမ်းကို လမ်းညွှန်ပြောပြမယ်၊ မင်းက ငါ့ကို ကျောပိုးပြီးပြေးကွာ”

“အေး...မင်းရဲ့အကြံကောင်းတယ်၊ လာ...လာ ငါတို့ပြေးကြ

မယ်၊ မင်း ငါ့ကျောပေါ်တက်”

ဒီလိုနဲ့ ဖိုးမျက်ကန်းဟာ ဖိုးခြေပြတ်ကိုကျောပိုးပြီး ဇရပ်ပေါ်ကဆင်းလေတယ်၊ မျက်လုံးမြင်ရတဲ့ ဖိုးခြေပြတ်က ဖိုးမျက်ကန်းရဲ့ကျောပေါ်ခွစီးပြီး လမ်းညွှန်ရတာပေါ့။

“ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ၊ ရှေ့ဆီခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်လောက်ပြေး”

“အေး အေး...ဟုတ်ပြီ၊ ဘယ်ဘက်ကွေ့လိုက်...ကွေ့လိုက်”

“ရှေ့...ရှေ့မှာကုန်းတက်ကြီးကွ၊ တက်...တက် မြန်မြန်တက်ပါကွ၊ မီးကနောက်ကနေလိုက်လာပြီ”

ဒီလိုနဲ့ မီးလောင်နေတဲ့နေရာတွေကို ကွင်းရှောင်ပြီး ကသုတ်ကရက်ပြေးရာက ဖိုးခြေပြတ်ကို ကျောပိုးထားရတဲ့ ဖိုးမျက်ကန်းဟာ အမောဟိုက်လာကာ ခြေလှမ်းနွေးလာတော့တယ်။

“ဟ...ဖိုးမျက်ကန်းရ ပြေးပါဟ၊ တုံ့နှေးတုံ့နှေးလုပ်မနေနဲ့၊ ပြေးစမ်းပါဆို”

အဲဒီလို ဖိုးခြေပြတ်က အားမလိုအားမရနဲ့ အပြစ်ဆိုလာတဲ့အခါ ဖိုးမျက်ကန်းဟာ မောရတဲ့ကြားထဲ ဒေါသထွက်သွားတော့တယ်။

“ဟေ့ကောင်...ဖိုးခြေပြတ်၊ မင်းက ငါ့ကျောပေါ်က အမြိုင်သားလိုက်ပြီး ငါ့ကိုလာဟောက်မနေနဲ့၊ ငါဒေါသဖြစ်ပြီး ပစ်ချထားခဲ့ရင် မင်းမီးလောင်ပြီးသေသွားမှာသိ

“လူတိုင်း အသက်လှပြေးနေကြတာကွ၊ ငါတို့ကိုကယ်ဖို့ ဘယ်သူမှ သတိရကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ရွာလုံးပွက်လောရိုက်ဆူညံနေတဲ့အတွက် ငါတို့အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းရင်လဲ ဘယ်သူမှကြားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ဘာသာ လွတ်အောင်ပြေးနိုင်မှဖြစ်မယ်”

လား”

“အမယ်...မင်းကကော ငါ့ကို ထားခဲ့ပြီး သွားလို့ရသလား၊ မီး လွတ်ရာလမ်းကို မင်းမမြင်ဘဲရမ်း သွားရင် မီးသွေးတုံးဖြစ်သွားမယ် နားလည်လား”

သူတို့ဟာ အချေအတင် စကားများကြရာက ဒေါသတွေပို ဖြစ်လာပြီး ဖိုးမျက်ကန်းဟာ သူ ကျောပေါ်က ဖိုးခြေပြတ်ကို မြေကြီး ပေါ်ပစ်ချလိုက်တော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ ဖိုးခြေပြတ်ရဲ့လမ်း ညွှန်မှုမရတော့တဲ့ အတွက် ဖိုး မျက်ကန်းဟာ မီးလွတ်ရာကိုမပြေး နိုင်တော့ဘူး။

ဖိုးခြေပြတ်ဟာလဲ သူ့ကို သယ်ဆောင်ပေးမဲ့သူမရှိတော့တဲ့

အတွက် ဘယ်မှမပြေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ ရှာတော့တယ်။

မီးကလဲ သူတို့ရှိရာနေရာဆီ တဖြည်းဖြည်းဝိုင်းလာပြီ။

“ဒုက္ခပဲ...မီးအပူရှိန်ပိုပြင်း လာပြီ၊ ဒုက္ခပဲ...ဒုက္ခပဲ”

“ဟုတ်တယ်...ဖိုးမျက်ကန်း၊ မီးက ငါတို့နဲ့နီးနီးလေးပဲရှိတော့ တယ်၊ မကြာခင် ငါတို့ကို မီးကဝါး မျိုသွားတော့မယ်ကွ”

“အေးကွာ...ဒီလို အခြေ အနေမှာ ငါတို့ချင်း အချင်းများနေ လို့အကျိုးမရှိဘဲ ဘေးဒုက္ခတွေ့ရုံပဲ ရှိမယ်”

“ဒီတော့ ငါတို့နှစ်ယောက် ပြန်လည်စည်းလုံးပြီး မင်းရဲ့စွမ်း ရည်နဲ့ ငါ့ရဲ့စွမ်းရည်နှစ်ရပ်ပေါင်း

လို့ အခက်အခဲကိုကျော်ဖြတ်ကြရ အောင်ကွာ”

“အေး...ဟုတ်တယ်၊ အခုလို အချိန်မှာ ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ပေါင်း စုအားနဲ့ ဘေးဒုက္ခဆိုးကနေလွတ် အောင်ပြေးကြစို့”

ဒီလိုနဲ့ အသိတရားအချိန်မီ ရသွားကြတဲ့အတွက် ဖိုးမျက်ကန်း ဟာ ဖိုးခြေပြတ်ကို ကျောပြန်ပိုးပြီး ဖိုးခြေပြတ်လမ်းညွှန်တဲ့အတိုင်း မီး ညွှန်မီးစွယ်တွေကို ရှောင်ကွင်း ပြေးရာ မကြာမီမှာပဲ မီးဘေးလွတ် ရာ ရွာပြင်လယ်ကွင်းတွေဆီရောက် ရှိကာ အသက်ချမ်းသာရာရသွားကြ တော့သတဲ့ကွယ်။ ။ ။

မြရတီ(ဒဿနိက)

စာမျက်နှာ (၃၂) မှအဖြေ

1	5	6	3	8	2	7	9	4
7	2	8	4	6	9	1	5	3
4	9	3	1	5	7	2	8	6
3	7	9	6	4	1	5	2	8
8	4	1	9	2	5	6	3	7
2	6	5	8	7	3	4	1	9
6	8	2	5	9	4	3	7	1
5	3	4	7	1	8	9	6	2
9	1	7	2	3	6	8	4	5

မြန်မာမှုဥပစာစကားများ

ဆီမန်းမန်း

➔ ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်. ➜

ရတာကိုကြည့်ပြီး အမေကြီးဖြစ် တဲ့သူက ဂနာမငြိမ်တော့ဘူး။ ခြေ မကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်နေပြီ။ ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးဦးစံအိရောက် လာတော့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခရီး ဦးကြိုပြီး အိမ်ဦးခန်းမှာနေရာထိုင် ခင်းပေးလိုက်တယ်။

ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးဦးစံ အိက လွယ်လာတဲ့ဆေးအိတ်ကို အသာချပြီး အိမ်ဦးခန်းမှာ ခင်းထား တဲ့ သင်ဖြူးဖျာပေါ်ထိုင်မိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် “မဆစ်ဆီ နှစ်ကျပ် သားလောက်ဝယ်ပေးဗျာ” လို့ပြော လိုက်တယ်။ ‘ဆေးအစီအရင်လုပ်ဖို့ ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်ရတဲ့ဆီ’ကို မဆစ် ဆီလို့ခေါ်တာပါ။ ကျုပ်အိမ်ရှင်မက ဈေးဆိုင်သွားပြီး မဆစ်ဆီ နှစ်ကျပ် သားဝယ်လိုက်တယ်။ ဝယ်လာတဲ့ မဆစ်ဆီနှစ်ကျပ်သားကို ရေဇွေး ကြမ်းသောက်တဲ့ပန်းကန်လုံးနဲ့ထည့် ယူလာပြီး ဗိန္နောဆေးဆရာကြီး ဦးစံအိလက်ထဲ ပေးလိုက်တယ်။

ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးဦးစံ အိက မဆစ်ဆီထည့်ထားတဲ့ပန်းကန် လုံးကိုကိုင်ပြီး အိမ်ဦးခန်းထိပ်မှာရှိ တဲ့ ဘုရားစင်ဘက်ကို မျက်နှာမူ လိုက်တယ်။ မဆစ်ဆီထည့်ထား

ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးဖြစ်တဲ့ ဦးစံအိက ဆေးအိတ်လွယ်ပြီး အိမ် ကိုရောက်လာတယ်။ အလိုလို အလည်လာတာမဟုတ်ပါဘူး။ မြေး ဖြစ်သူ မောင်ဖြိုးက သရေစာတွေ စားတာများပြီး အစာမကြေဘဲ ရင် ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်နေတယ်။ ကလေး တွေရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်နေပြီဆို ရင် ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးရဲ့ဆီမန်း ကိုသာလိမ်းလိုက် ချက်ချင်းသက်သာ ပြီး ရောဂါပျောက်ကင်းတယ်။

ဒါကြောင့် ကျုပ်ဇနီးအိမ်ရှင်မက ဗိန္နောဆေးဆရာကြီးဦးစံအိဆီသွား ပြီး ‘အိမ်ကိုကြွရောက်ပါအုံး’လို့ ပင့် ဖိတ်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်ဇနီးအိမ်ရှင်မ က ပင့်ဖိတ်ထားလို့ ဗိန္နောဆေးဆရာ ကြီးဦးစံအိက ဆေးအိတ်လွယ်ပြီး အိမ်ကိုရောက်လာတာပါ။

ကျုပ်မြေးခမျာ ရင်ပြည့် ရင်ကယ်ဖြစ်ပြီး မအိမလည်ဖြစ် နေတယ်။ အိပ်ရာပေါ်တစောင်းလှဲ နေရတာတယ်။ မြေးဖြစ်သူခံစားနေ

တဲ့ပန်းကန်လုံးကိုအသာချပြီး “မြေး
 ရေ...မင်းခံစားနေရတဲ့ရောဂါဝေဒနာ
 တွေပျောက်ကင်းအောင်လို့ အဘ
 ဆေးဆရာကြီးက ဘုရားရှင်ကို
 ကန်တော့ပြီး ဆီမန်းမန်းမယ်၊
 အဘဆေးဆရာကြီးရဲ့မြေးက သက်
 သောင့်သက်သာနေပြီး ဘုရား၊ တရား၊
 သံဃာရတနာမြတ်သုံးပါးကို အာရုံ
 ပြုထားနော်”လို့ ကျုပ်မြေးမောင်ဖြိုး
 ကိုပြောနေတယ်။ ကျုပ်မြေး မောင်ဖြိုး
 လဲ အိပ်ရာပေါ်ကထ၊ ဘုရားစင်
 ဘက်မျက်နှာမူဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
 ပြီး လက်အုပ်ချီထားတယ်။

ဗိန္ဒောဆေးဆရာကြီးဦးစံအိ
 က ရတနာမြတ်သုံးပါးကိုရည်မှန်း
 ပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချတယ်။ အဲဒီနောက်
 “နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
 တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” သုံးကြိမ်
 ရွတ်ဆိုပြီး ငါးပါးသီလခံယူဆောက်
 တည်တယ်။ ပြီးတော့မှ မဆစ်ဆီ
 ထည့်ထားတဲ့ပန်းကန်လုံးကိုကိုင်ပြီး
 အသံတိုးတိုးလေးနဲ့ ဆီမန်းမန်းနေ
 တယ်။ ဗိန္ဒောဆေးဆရာကြီး ဦးစံ
 အိက တတွတ်တွတ်နဲ့ဆီမန်းမန်းနေ
 တာကို ဘေးမှာရှိတဲ့သူတွေ မကြား
 ရပါဘူး။ နှုတ်ခမ်းလှုပ်နေတာကိုပဲ
 မြင်နေရတယ်။

ဆီမန်းမန်းပြီးတာနဲ့ ဘုရား
 စင်ရှေ့မျက်နှာမူထားရာကနေ နောက်
 ပြန်လှည့်ထိုင်တယ်။ ဆေးအိတ်ထဲ
 က ဆေးဘူးတစ်ဘူးကိုထုတ်ယူပြီး
 အဖုံးဖွင့်လိုက်တယ်။ ဆေးဘူးထဲ
 က ဆေးမှုန့်တွေကို မဆစ်ဆီထည့်
 ထားတဲ့ ပန်းကန်လုံးထဲထည့်တယ်။
 မဆစ်ဆီနဲ့ ဆေးမှုန့် သမသွား

အောင် ညာဘက်လက်ခလယ်နဲ့မွှေ
 တယ်။ မွှေပြီးတာနဲ့ ကျုပ်မြေးထိုင်
 နေတဲ့နေရာရောက်အောင် ရွေ့လာ
 တယ်။ “ဆေးလိမ်းရအောင် ခဏ
 လေးပက်လက်လှန်လိုက်ကွာ”လို့
 ပြောပြီး ဝမ်းဗိုက်ပေါ်ကိုဆေးလိမ်း
 ပေးနေတယ်။

ဆေးလိမ်းပြီးမကြာပါဘူး၊
 တဘူဘူအသံပေးပြီး လေလည်လာ
 တယ်။ လေလည်နေတုန်းမှာပဲ အိမ်
 သာတက်ချင်တယ်ပြောပြီး အိမ်သာ
 ဘက်ပြေးပါလေရော။ အိမ်သာက
 ပြန်လာတော့ ကျုပ်မြေးရဲ့မျက်နှာ
 လေးက စောစောကလို ညှိုးနွမ်း
 မနေတော့ဘူး၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း
 ဖြစ်နေတယ်။ “စောစောက မအီ
 မလည်ကြီးဖြစ်နေတာ အဘဆေး
 ဆရာကြီးက ဆေးလိမ်းပေးလိုက်
 တော့မှ ဗိုက်ထဲမှာပေါ့သွားပြီ၊ အခု
 မှပဲ နေသာထိုင်သာရှိသွားတော့
 တယ်”လို့ ဝမ်းသာအားရပြောပြနေ
 တယ်။

ဗိန္ဒောဆေးဆရာကြီးက
 ကျုပ်မြေးကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ပြီး
 “တို့မြန်မာဗိန္ဒောတိုင်းရင်းဆေး
 ကလဲ မခေပါဘူးကွယ်၊ စနစ်တကျ
 ဖော်စပ်ပြီး စနစ်တကျကုသရင်
 ရောဂါပျောက်ကင်းပါတယ်”လို့
 ပြောပြနေတယ်။ နောက်တော့ ရေ
 နွေးကြမ်းခဏသောက်ရင်း စကား
 စမြည်အနည်းငယ်ပြောပြီး ပြန်သွား
 တယ်။

ညရောက်တော့ ကျုပ်ဇနီး
 အိမ်ရှင်မက ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ငြိမ်
 ငြိမ်သက်သက်ကျုံးကျုံးလေးထိုင်ပြီး

ဘုရားရှိခိုးနေတယ်။ အသံထွက်ပေ
 မဲ့ နှုတ်ခမ်းကတလှုပ်လှုပ် တတွတ်
 တွတ်နဲ့ ဘုရားစာရွတ်နေတယ်။
 ဒါကိုမြင်တဲ့ကျုပ်မြေးက ကျုပ်နေ
 တဲ့အခန်းထဲပြေးဝင်လာပြီး “ဘာဘာ...
 အမေကြီးဘုရားစာရွတ်နေတာ
 အသံလဲမကြားရဘူး၊ တတွတ်တွတ်
 တော့ရွတ်နေတာပဲ၊ နှုတ်ခမ်းက
 တလှုပ်လှုပ်နဲ့လှုပ်နေတယ်၊ အမေ
 ကြီးဘုရားရှိခိုးပြီး ဘုရားစာရွတ်
 နေတာကလဲ နေ့လယ်က အဘ
 ဗိန္ဒောဆေးဆရာကြီး ဆီမန်းမန်း
 နေသလိုပဲနော်ဘာဘာ”လို့ ပြောပြနေ
 တယ်။

“ဟား...ဟား...ဟား၊ ငါ့
 မြေးမောင်ဖြိုးက ဥပစာစကားတွေနဲ့
 ပြောနေပါရောလားကွ”

“ဘာဘာ...ခုနကသားသားပြော
 ပြတာက ဥပစာစကားပဲလားဘာဘာ”

“ဟုတ်တာပေါ့ မြေးရ၊ ခုန
 ပြောတဲ့ ဆီမန်းမန်းနေသလိုပဲဆိုတဲ့
 စကားထဲက ဆီမန်းမန်းဆိုတဲ့ စကား
 က ဥပစာစကားပဲပေါ့၊ အသံမကြား
 ရအောင် တတွတ်တွတ်နဲ့တီးတိုး
 ရေရွတ်နေတာကို ဆီမန်းမန်းတယ်
 လို့ပြောကြတယ်၊ အဲဒါ ဆီမန်း
 မန်းတာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဘာဘာ၊ သားသား
 မှတ်ထားပါ့မယ်၊ အခုတော့ အမေ
 ကြီး ဆီမန်းမန်းသလို ဘုရားစာရွတ်
 နေတာကို သွားပြီးကြည့်လိုက်
 အုံးမယ်”လို့ပြောရင်း ကျုပ်အခန်းထဲ
 ကနေ ထွက်သွားပါလေရော။ ။

ရေနံသာမောင်ကျော်ညွန့်

တေလူငယ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်

မူးယစ်ဆေးမှန်သမျှ လုံးဝရှောင်ရှားနိုင်ကြပါစေ

— မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်) —

ချစ်သော တူ၊ တူမလေးတို့ ရှေ့...ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း ဦးဌေး ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်မှာဖတ်လိုက်ရတဲ့ အကြောင်းအရာလေးတစ်ခုကို

ကလေးတို့ကို ပြန်ပြီးပြောပြချင်ပါတယ်ကွယ်။ ကလေးတို့လဲ အဲဒီ ဖြစ်ရပ်လေးကိုဖတ်မိကောင်း ဖတ်မိပါလိမ့်မယ်။ ဖြစ်စဉ်က မြို့ငယ်

လေးတစ်ခုရဲ့ဈေးထဲမှာ မိခင်နဲ့ အတူ ဖိနပ်ဝယ်ဖို့လိုက်လာတဲ့ နှစ်နှစ်အရွယ်သမီးငယ်လေးကို လူတစ်ယောက်က ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ဓားနဲ့ပြေးခုတ်တဲ့သတင်းလေ။ ဦးဌေးမှာ အဲဒီသတင်းဖတ်ပြီး ဘုရားတမိသလို ကလေးမလေးကိုလဲ သနားလိုက်တာကွယ်။ နံဘေးကလူတွေက အဲဒီဓားနဲ့ခုတ်သူကို

ဝိုင်းဖမ်းလိုက်မှ သူက ဆေးကြောင် နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်ဆို တာသိလိုက်ရတယ်။ ကိုင်း...မူးယစ် ဆေးဝါးအန္တရာယ်ဟာ ကြောက် စရာမကောင်းဘူးလားကွယ်။

မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ် ကို နိုင်ငံတော်ကလဲတတ်နိုင်သမျှ တားဆီးနေတာပဲ။ ပြစ်မှုကျူးလွန် သူတွေကိုလဲ အလွန်ကြီးတဲ့ပုဒ်မ တွေတပ်ပြီး ထောင်ဒဏ်တွေအများ ကြီးချနေတာပဲ။ တချို့ဆို သေဒဏ် တောင်ပေးပစ်တာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို ဖိဖိစီးစီးနိမ့်နင်းနေတဲ့ ကြားက မူးယစ်ဆေးဝါးတွေဟာ ပပျောက် မသွားဘဲ ပိုပိုများလာသလိုပဲကွယ်။

အေးလေ...ဒီအလုပ်က နည်း နည်းရောင်းပြီး များများငွေရတဲ့ အလုပ်ကိုး။ သတင်းတွေမှာဖတ်ရ သလောက်ဆို တူ၊ တူမလေးတို့ရဲ့ စာသင်ကျောင်းတွေအနားတောင် မူးယစ်ဆေးဝါးတွေက ရောက်နေ ကြပြီဆိုပဲ။ ဂရုစိုက်ကြပေတော့ ကွယ်။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာ ပြီးရောစိတ်ရှိတဲ့ ဝိသမလောဘသား တွေက ကလေးတို့လို စိတ်အပြောင်း အလဲမြန်တတ်တဲ့အရွယ်၊ စူးစမ်း လေ့လာချင်စိတ်အားကြီးတဲ့အရွယ် လေးတွေကို ပစ်မှတ်ထားပြီးရောင်း ချနေကြတာနော်။

အမှန်တော့ လူတတ်ကြီး လုပ်ပြီး ဦးဋ္ဌေးကဆုံးမနေတာ။ အခုခေတ်စားနေတဲ့ ဒဗလျူဝိုင်တို့၊ ရာမတို့၊ ရာဘာတို့ဆိုတာတွေကို

ဦးဋ္ဌေးအပြင်မှာ တစ်ခါမှမမြင်ဖူး ဘူးကွဲ့။ အဲဒီလိုမမြင်ဖူးပေမဲ့ စာ တွေဖတ် သတင်းတွေနားထောင် ထားတာမို့ ဒီဆေးတွေဟာ နည်း နည်းလေးသုံးရုံနဲ့ လူကိုစွဲလမ်းစေ တယ်ဆိုတာကိုတော့ ဦးဋ္ဌေးသိ တယ်။ ပြီးတော့ ဒီဆေးတွေဟာ ဆေးတောင့်ပုံစံတင်မက အခဲ၊ အငွေ့၊ အရည်ဆိုပြီး ပုံစံမျိုးစုံလဲ ရှိတယ်ဆိုပဲ။ အနံ့အရသာတော့ မရှိဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် မသမာသူ တွေက ကိုယ်သဘောကျနေတဲ့ မိန်းကလေးတွေဆို အဲဒီမူးယစ်ဆေး ကို အချိုရည်လိုဟာမျိုးမှာ ထည့် တိုက်ပြီး မိန်းကလေးမူးမေ့ချိန်မှာ ဖျက်ဆီးတာမျိုးတောင်ရှိတယ်ဆို ပဲ။ ဒါကြောင့် 'ဒီဆေးတွေ ကိုယ်မှ မသုံးတာ စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး' ဆိုပြီး မိန်းကလေးတွေ သတိလက် လွတ်နေလို့မရဘူးနော်။ ဆရာ ဦးအောင်သင်းပြောသလို ကိုယ် ပေါင်းနေတဲ့အပေါင်းအသင်းတွေ ကို မကြာခဏ နီးနီးကြားကြား စစ်ဆေးပေးဖို့လိုတယ်ကွဲ့။ မကောင်း တဲ့ သူငယ်ချင်းကြောင့် ကိုယ့်ဘဝ ပျက်စီးသွားနိုင်တယ်လေ။

ယောက်ျားလေးတွေကတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့ကွယ်။ အပေါင်းအသင်း စုံတော့ မူးယစ်ဆေးအန္တရာယ်နဲ့ ပိုတိုးနိုင်တယ်လေ။

ဦးဋ္ဌေးကြားဖူးတာပြောရ ရင် တချို့ကျောင်းသားတွေကိုယ် တိုင်က ဆေးပြားတွေကိုသယ်

ဆောင်ရောင်းဝယ်တာမျိုးတောင်ရှိ သတဲ့။ ဝိသမလောဘသားတွေ ကလဲ လည်ဝယ်တဲ့လူငယ်တချို့ကို စိတ်ကြွဆေးပြားအလကားပေးပြီး စည်းရုံးတယ်။ ဆေးစမ်းရင်းနဲ့စွဲ သွားပြီဆိုမှ 'မင်းကို ဆေးပြား အလကားပေးမယ်။ ဒီအတွက် မင်းက တခြားကျောင်းသားတွေကို ဆေးပြားရောင်းပေး'ဆိုပြီး ပြန်ခိုင်း တာမျိုးပေါ့။ ဒီနည်းနဲ့ပဲဆေးသုံးသူ တွေ များလာကြတာပေါ့ ကွာ။ အဲဒီမှာ စူးစမ်းလေ့လာချင်တဲ့ လူငယ်လေးတွေ ပျက်စီးတော့တာ ပဲ။ ဘာလို့လဲဆို စိတ်ကြွဆေးကို သုံးပြီးကတည်းကစွဲသွားပြီလေ။ ဒါကြောင့် ဆေးသုံးဖို့ကလွဲပြီး ကျန်တာ ဘာမှစိတ်မဝင်စားတော့ ဘူး။ အချိန်တိုင်း ဆေးသုံးဖို့ပဲအာရုံ ရှိတော့တယ်။ ဆေးရဖို့အတွက်က ငွေရှိမှဖြစ်မှာလေ။ ဒီတော့ ပိုက်ဆံ ကိုမရရအောင်ရှာပြီပေါ့။ မုန့်ဖိုး နဲ့မလောက်တော့ မိဘပိုက်ဆံခိုး မယ်။ ပစ္စည်းတွေခိုးရောင်းပြီးငွေရှာ မယ်။ ဒီနည်းနဲ့ငွေရှာရင်း စာရိတ္တ ကောင်းမွန်တဲ့ ကျောင်းသားဘဝက နေ အလစ်သုတ်သမားဘဝ၊ သူခိုး ဘဝ၊ နောက်ဆုံး ငွေရဖို့ဆို ဘာပဲ လုပ်ရလုပ်ရဆိုတဲ့ အခြေအနေကို ဆိုက်သွားတော့တာပါပဲကွယ်။ စာရိတ္တလဲပျက်၊ ဘဝလဲပျက်ပေါ့။

ဒီခေတ်ဆေးတွေက သိပ်ကို စွဲလွယ်လွန်းတော့ အလွယ်တကူ ဖြတ်ဖို့ခက်တယ်လေ။ မူးယစ်ဆေး

ကိုသုံးလိုက်တာနဲ့ ကလေးတို့ရဲ့ ကျန်းမာသွက်လက် ဉာဏ်ထက် မြက်မှုမှန်သမျှ အကုန်ပျောက်ပဲ။ မူးယစ်ဆေးစွဲသွားသူဟာ ဆေးသုံး ဖို့အရေးကလွဲပြီး ဘာမှစိတ်မဝင်စား တော့ဘူး။ သုံးတာများလာတာနဲ့ အမျှ နုနယ်ပျိုမျစ် ကျစ်လျစ်တင့် တယ် ချစ်စဖွယ်ခန္ဓာကိုယ်ကလဲ ဆေးအရှိန်နဲ့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ကြိုလှိုခြောက်သွေ့ပြီး မီးဖုတ်ထား တဲ့အမဲခြောက်လိုရှုံ့တွသွားမယ်။ ဘဝရဲ့အနာဂတ်ဟာ လုံးဝပျောက် သွားပြီး လူတောမတိုးတော့ဘူး။ ဆေးအရှိန်ကြောင့် စိတ်ကပုံမှန် မဟုတ်တော့ဘူး။ လူတွေကိုတွေ့ ရင် သူတို့က ကိုယ့်ကိုရန်ရှာမယ်၊ တိုက်ခိုက်မယ်ချည်းထင်တော့တာ။ နားထဲမှာလဲ မကောင်းဆိုးဝါး အသံတွေလို ကြားနေတော့တာတဲ့။ အစပိုင်းက ဦးဋ္ဌေးပြောခဲ့တဲ့ ကလေး ကိုဓားနဲ့ခုတ်တဲ့သူဟာ အဲဒီလိုဆေး ကြောင်ပြီး ကလေးမလေးကို ရန်သူ လိုမြင်ပြီး ဓားနဲ့ခုတ်လိုက်တာပေါ့ ကွယ်။ လူကောင်းဆို ဒီလိုဘယ် လုပ်ပါ့မလဲ။

ဆေးကြောင်သူကို ဦးဋ္ဌေး မတွေ့ဖူးပေမဲ့ အရက်ကြောင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကိုတော့ ဦးဋ္ဌေးတွေ့ဖူးတယ်။ ဆေးရုံက အရက်ဖြတ်ပြီးဆင်းလာတဲ့သူ့ကို ဦးဋ္ဌေးက သူ့အရက်ကြောင်နေ တုန်းကအဖြစ်တွေကို ဗျူးတာပေါ့။ သူကပြောတယ်။ ပက်လက်ကုလား

ထိုင်မှာ သူထိုင်နေတုန်း နောက်က နေ တစ်ယောက်ယောက်က ကုလား ထိုင်ကို ဆွဲလှန်တယ်တဲ့။ သူက စူးစူးဝါးဝါးအော်တာပေါ့။ နံဘေး မှာရှိတဲ့ သူ့မိန်းမက အတင်းဖက်ပြီး ဘုရားစာတွေ ရွတ်ပေးရသတဲ့။ တစ်ခါ သူထိုင်နေတုန်း ရှေ့မှာရှိတဲ့ ခြင်ထောင်ကြိုးစကနေ သွေးတွေ ပန်းထွက်လာပြန်ရောတဲ့။ သူ့အော် ပြန်တာပေါ့။ ရယ်စရာကောင်းတယ် နော်။ အဲဒီထက်ရယ်စရာကောင်း တာရှိသေးတယ်။ ညပိုင်း သူ ခြင်ထောင်ထဲမှာအိပ်မရဖြစ်နေတုန်း လူနှစ်ယောက်က ခြေရင်းမှာပေါ် လာပြီး သူ့ကို အပြင်ထွက်ခဲ့ဖို့ခေါ် သတဲ့။ ငရဲသားနှစ်ယောက်ပေါ့။ ဇာတ်ပွဲတွေ၊ ပန်းချီကားတွေထဲ ကလို အချွန်အတက်တွေတော့မပါ ဘူးတဲ့။ ရိုးရိုးလူတွေပုံစံတဲ့။ သူတို့ က ဘယ်လိုခေါ်တယ်မှတ်လဲ။ သူ့ ဓာတ်ပုံပြပြီး 'ဒါ မင်းပုံမဟုတ်လား၊ လာ...လိုက်ခဲ့'ဆိုပြီး ခေါ်တာတဲ့။ အဆင့်မြင့်တယ်နော်။ ခြင်ထောင် စောင့်နတ်သမီးရှိလို့ သူတို့က ခြင် ထောင်ထဲတော့မဝင်ရဲဘူးဆိုပဲ။ အဲဒီမှာကြောက်ပြီး သူ့အသံကုန် အော်ပြန်ရောတဲ့။

အခု အဲဒီမိတ်ဆွေမရှိတော့ပါ ဘူး။ အရက်နဲ့ပဲဆုံးပါးသွားပါပြီ။ ဆေးရုံမှာအရက်ဖြတ်ခါစကတော့ ဟုတ်သလိုလိုပဲ။ နောက်ပိုင်း သူ့ အပေါင်းအသင်းဟောင်းတွေနဲ့ ပြန် တွေ့တော့ ပြန်သောက်တာပါပဲ။

အသောက်လွန်တော့ မိန်းမက ဆေးရုံတက်ပြီး အရက်ဖြတ်ခိုင်းပြန် တယ်။ အဲဒီမှာအရက်မပြတ်ဘဲ အသက်သာဆုံးပါးသွားတာပါပဲ ကွယ်။ ကိုယ့်စိတ်တကယ်ပြတ်ရင် ဖြတ်နိုင်တဲ့ အရက်တောင် အဲဒီ လောက်စွဲလမ်းစေတယ်ဆိုရင် ဒီခေတ်မူးယစ်ဆေးတွေဆို တွက် သာကြည့်ပေတော့။ ဘယ်လောက် ဖြတ်ဖို့ခက်မလဲဆိုတာပါ။ ဒါ ကြောင့် မူးယစ်ဆေးမှန်သမျှ လုံးဝ အစလုပ်မကြည့်ကြပါနဲ့လို့ ဦးဋ္ဌေး က အလေးအနက်တိုက်တွန်းနေရ တာပါကွယ်။ မူးယစ်ဆေးစွဲတဲ့သူ တစ်ယောက်ရှိရင် အဲဒီအိမ်ဟာ ပစ္စည်းလဲခွဲ စိတ်လဲဆင်းရဲဖြစ်မှာ ဧကန်ပဲကွဲ့။ အဲဒီလိုပဲ မူးယစ်ဆေးစွဲ သူတွေများလာရင် ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ် ဘာဖြစ်နိုင်တယ်ထင် သလဲ တွေးသာကြည့်ကြပေရော ကွယ်။

ဒီတစ်လတော့ ဒီလောက်ပါ ပဲကွယ်။ တူ၊ တူမလေးတို့တွေ မိမိ ဘဝအဖတ်ဆယ်မရအောင် ပျက်စီး စေတဲ့မူးယစ်ဆေးဝါးမှန်သမျှကို အစတောင်မလုပ်ဘဲ လုံးဝရှောင် ကြဉ်နိုင်ကြပါစေကွယ်။ ။

တူ၊ တူမလေးတို့ရဲ့ ချစ်သောဦးဋ္ဌေး မောင်ဖျော်(ပေတစ်ပင်)

မြန်မာဝေါဟာရကဗျာများ

တင်လင်းဇော်

ဝဋ်လိုက်တတ်တယ်

တောအနံ့သွား၊ သေးငယ်'ပျား'
မှတ်သားကြပါမည်။

'ထန်းစေ့မှုတ်ပျား'၊ 'ခွေးလှေးပျား'
'ယင်ပျား'လေးတွေ ဖြစ်ပါသည်။

သွားပြန်မရပ်၊ 'ပျားပန်းခပ်'
မကတ်မခို လုပ်ကြသည်။

'ပျားအုံ' 'ပျားဖွပ်'၊ 'ပျားပန်းဆွတ်'
ဝဋ်လိုက်တတ်ပါသည်။ ။

ပျူဒေသို့အလည်တစ်ခေါက်
'နေထွက်တပြု'အချိန်မှာ
'ပျူ'တို့ရပ်ရွာ အလည်တစ်ခေါက်။

'ပျူပျူငှာငှာ'လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
အားခဲဝမ်းမြောက်။

'ပျူယဉ်ကျေးမှု'သိဖို့ရာ
'ကွန်ပျူတာ'မိတ်ဆွေစစ်။

'လောကွတ်ပျူပျူငှာ'နှင့်
'ခေါင်းပြု'ကာ 'ပြုပြတင်း'က
လက်ငင်း 'ပြုတစ်'။ ။

မှတ်သားစရာ 'ပြား'ကဗျာ

'အကျင့်ပျက်ပြား'၊ 'လွန်ဖောက်ပြား'
များပြားကိုလည်း ရရစ်မည်။

'ထန်းပလပ်ပြား'၊ 'ပိုက်ဆံပြား'
'ပျဉ်ပြား'ကိုလည်း ရရစ်မည်။

'ပြားပြားချပ်ချပ်'၊ 'ပြားပြားဝပ်'
'သွပ်ပြား'ကိုလည်း ရရစ်မည်။

'စက္ကူကတ်ပြား'၊ 'ပန်းကန်ပြား'
'နင်းပြား'ကိုလည်း ရရစ်မည်။

'တူးရွင်းငန်းပြား'၊ 'ပလိတ်ပြား'
'ပန်းပြားပင်'ကို ရရစ်မည်။

'အနံ့အပြား'၊ 'အရေပြား'
'ကော်ပြား'ကိုလည်း ရရစ်မည်။

'ကုတ်ကျစ်ပိပြား'၊ 'မီးခံပြား'
'ရွှေပြားခတ်'တာ ရရစ်မည်။

'ဖတူမိပြား'၊ 'ရွှေယက်ပြား'
'နံပြားမုန့်'ကို ရရစ်မည်။ ။

ဟာကျူလီငပျော့

လူပုံဟန် နွဲ့နွဲ့နောင်းနဲ့
'ပျော့ပျောင်း'တဲ့ သူ့မူဟန်
ဟာကျူလီ ခေါ်ပြန်။

'ပျော့စိစိ'စကားသံ
နာမံအသစ် ဖြစ်စေပေါ့။

'ပျော့စိပျော့ညက်'ပါတည်
'ပျော့အိပျော့နဲ့'သာမက
'ပျော့ညံ့'ရာ ထိပ်ခေါင်ရောက်သည်
'ဟာကျူလီငပျော့'။ ။

ရန်ပိုင်စိုး

ကာတွန်းစောဟန်

စိတ်ကူး- ခုခု ဇင်ထီ

Yan Paing Soe
Cartoon: Saw Han
Idea: Su Su Zin Ti
Tr: BMK

တစ်နေ့ တစ်နေ့ သတင်းစာ
မတ်ရတမာလ် အလှည့်လ်
တွေ့ချားတယ်

"Reading daily newspapers make my mind distressed."

ခိုး၊ ဆိုး၊ လူ့ ချီတိန်းနဲ့
ယစ်ဆေးဝါးတွေမိတဲအ
ကြောင်းပဲ

"Those are about mugging and drug abusing."

အင်း...လူတွေ လူတွေ ကောင်း
ရှောင်ကောင်းဝယ်လုပ်ငြာ
ရင် တစ်ဝမ်း တစ်ခါးတော့
ထမင်းစား လို့ရပါတယ်

"If people do good work, they can eat and wear well."

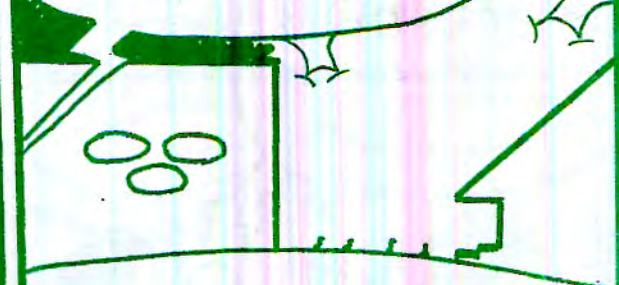

ဒီးယှားလို့ဖြစ်လမ်းက
လို့ကပြီး ဥပဒေနဲ့မကင်း
တဲ အလုပ်တွေလုပ်တော့

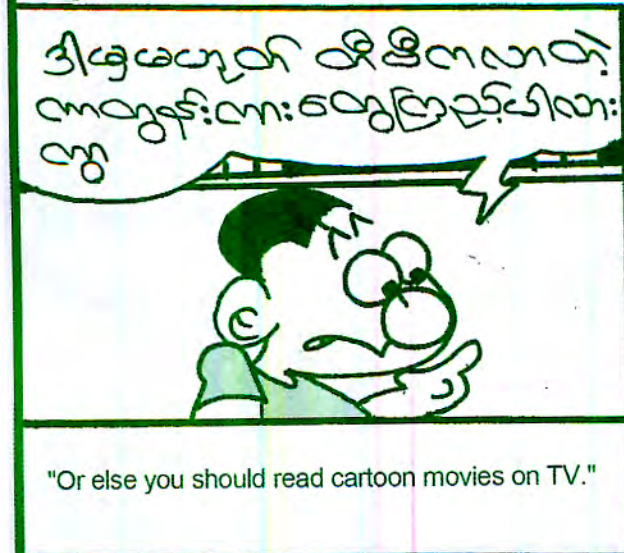
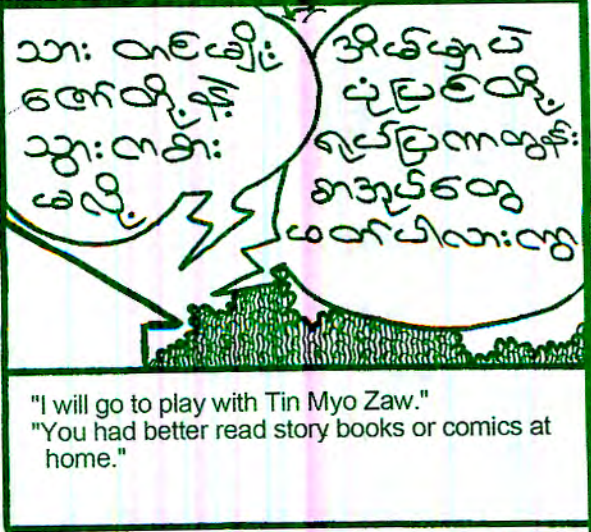
"If they want to be prosperous in no time and they do illegally,"

စာမဝတ်မှုတွေဖြစ်တာ
မဆန်းပါဘူးလေ

"It is not unusual that crimes occur."

ပြောရ ဆိုရသော်သော်
ခက်လှ၏ကောင်းပဲ။
ငါ့ဘယ်လောက်ဆုံးမဆုံး
မဆုံးမလို့လို့မရဘူး။

"It is difficult to discipline you. No matter how much I discipline you, I am unable to discipline you."

ရန်ပိုင်ဆိုး၊ ငါ့မိန်းမောင်
လို့နဲ့တခါး ရန်လမ်းထိပ်
သို့ ထွက်လာလေသည်

Yan Paing Soe went to the top of the street to play with Tin Myo Zaw.

ဟ...ရန်ပိုင်ဆိုး လာလေ
လွှဲ၊ ဝေခန့် နိုင်နဲ့အော်
ထက်အောင်သော်မလာ
သေးဘူးလွှဲ...

"Ha, Yan Paing Soe, come here. Wai Khant Naing and Zaw Htet Aung haven't come yet."

ဒီကောင်တွေ သော်သော်
နောက်ကျယ်ပဲ၊ ဟော
ယိုမှာလာနေပြီမင်းလို့
သော်သော်နောက်ကျယ်ပဲ

"They're so late. They are coming over there. You're so late."

အိမ်အလုပ်တွေ သိုင်းလူ
လုပ်ပေးနေရသေးတယ်
လွှဲ...

"We had to do housework."

ကဲ...လူခုံဖြိုဆိုသော် ငါလို့
ဘာလုပ်တမ်း တခါးကြမှာပဲ

"All have come. What sport will we play?"

ဘာလုပ်တမားကစားရင်
ကောင်းမလဲလို့ ခဉ်းစား
ကြစမ်းလော့၊ အင်း... ဒါဆို
ဒီလိုလုပ်

"Think how we will play. You do like this."

ရန်သူတွေက ဒုခရိုက်ခေါင်း
ဆောင်လုပ် အိန်းဖြူတို့
ဆေးပြားတို့ရောင်းတဲ့လူကြီး
ပေါ့လော့

"Yan Paing Soe, you act as the leader of the criminal gang. You sell heroin and drugs."

တို့က ရဲနဲ့ ရယ်ကွက်
လူကြီးတွေလုပ်မယ်။
မင်းတို့ သတင်းအရသာ
မင်းမယ်

"We will act as the policemen and the elders of the ward. We will catch you according to the information."

ဘာ...ငါက ဒုခရိုက်ခေါင်း
ဆောင်လုပ်ရမယ် ဟုတ်လား

"What? I will act as the leader of the criminal gang, won't I?"

ဟုတ်တယ်လေ
"Yes, of course."

ဒုခရိုက်ခေါင်းဆောင်က
မလုပ်ဘူးလော့၊ အိမ်မှာ
ပြန်ကေ့မယ်

"I won't do the leader of the criminal gang. I will go home."

အိမ်မှာ ပုံပြင်စာအုပ်
တွေပဲ ပြန်ဖတ်ကေ့
မယ်...

"I will read story books at home."

တေဝေတ္တုတို

အနက်ရောင်အကြောင်း

မောင်သက်ဟန်

မင်းခန့်သည် ခြောက်တန်း ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။ သူသည် အလှအပအလွန် ကြိုက်တတ်သည်။ အပြင်သို့ထွက် လျှင် ရေမွှေးဆွတ်ပြီးမှ ထွက်တတ် သည်။ အင်္ကျီအဝတ်အစားဝတ်ဆင် ရာတွင်လည်း အသစ်ဆိုလျှင် ချက် ချင်းဝတ်တတ်သူဖြစ်သည်။ အပေါ် ကအင်္ကျီအရောင်နှင့် အောက်က တောင်းဘီအရောင်ကို လိုက်ဖက် အောင် ဝတ်တတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် စင်ကာပူ မှာ အလုပ်လုပ်နေသည့် မင်းခန့်၏ ဦးလေးဦးသန့်စင် အလုပ်မှခွင့်ယူ ပြီး ရန်ကုန်သို့ ခဏအလည်လာ သည်။

ဦးသန့်စင်က မင်းခန့်တို့အိမ် သို့ ရောက်လာသည်။

“ဟေ့...မင်းခန့်”

“ဟာ...လေးလေး”

မင်းခန့်သည် ဦးသန့်စင်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူက မေးလိုက်သည်။

“လေးလေး သားအတွက် တာပါလဲ”

ဦးသန့်စင်က ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်ရင်း-

“ပါတာပေါ့ကွာ၊ သား အတွက် လေးလေး စပို့ရုပ်တစ်ထည် ဝယ်လာတယ်” ဟုပြောသည်။ ထို့ နောက် ဦးသန့်စင်က သူ၏ကျောပိုး အိတ်ထဲက အနက်ရောင်စပို့ရုပ် လေးတစ်ထည်ကို ထုတ်ပြီးပေး သည်။ မင်းခန့် ပျော်ရွှင်သွားသည်။

“ဟာ...ကျေးဇူးတင်လိုက် တာ လေးလေးရယ်”

ထို့နောက် မင်းခန့်သည် ထို စပို့ရုပ်အင်္ကျီအသစ်ကလေးကို ချက်ချင်းပဲဝတ်ကြည့်သည်။ အင်္ကျီ ကလေးက သူနှင့်ကွက်တိပင်ဖြစ် သည်။ သူသည် ကိုယ်လုံးပေါ်မှန် ရှေ့သို့သွားကာ ရှေ့နောက်လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

“လေးလေး...သားနဲ့လိုက် ပါတယ်နော်”

“လိုက်ပါတယ်ကွ”

နောက်တစ်နေ့တွင် မင်းခန့် သည် ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲတစ်ခုသို့

သွားစရာရှိသည်။ ရှင်ပြုမည့်သူများ မှာ မင်းခန့်နှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ ရှင်လောင်းလှည့်ရာတွင် မင်းခန့် လိုက်ပါရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းခန့်သည် ဦးသန့်စင် မနေ့က ပေးခဲ့သော စပို့ရုပ်အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင် လိုက်သည်။ မင်းခန့်ကိုကြည့်ပြီး မေမေကပြောသည်။

“သား အနက်ရောင်ဆိုတော့ အိုက်မယ်နော်၊ ရာသီဥတုကလဲ နွေ ရာသီဖြစ်နေတယ်”

ဖေဖေကလည်း အကြံပေး သည်။

“ဟုတ်တယ်သားရဲ့၊ တခြား အရောင်ဖျော့ဖျော့အင်္ကျီတစ်ထည် ပြောင်းဝတ်ပါလား”

မင်းခန့်သည် ခေတ္တစဉ်းစား လိုက်သည်။ စင်ကာပူကဝယ်လာ သော စပို့ရုပ်အင်္ကျီကို ဒီလိုနေရာ မျိုးမှာ မဝတ်လျှင် တခြားဝတ်စရာ လမ်းကြောင်းက ပေါ်လာချင်မှပေါ် လာလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် နောက် အင်္ကျီတစ်ထည်လဲဝတ်ရမှာ ဝန် လေးနေမိသည်။ မင်းခန့်၏ ချီတုံ ချီတုံဖြစ်နေရပုံကို ဖေဖေကကြည့် ပြီး-

“မလဲချင်လဲ မလဲပါတော့နဲ့ သားရယ်”

“ဟေး...” ဟု မင်းခန့်ပျော်ရွှင် စွာ အော်လိုက်မိသည်။

ထို့နောက် မင်းခန့်သည် ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲသို့ရောက်သော

အခါ ဖေဖေ၊ မေမေတို့နှင့် မလိုက် ဖြစ်ဘဲ သူ၏အမျိုးများနှင့်ပဲလိုက် ဖြစ်သည်။ မောင်ရှင်လောင်းများကို ဆိုက်ကားများပေါ်တွင်တင်ကာ ရပ်ကွက်ထဲသို့လှည့်လည်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နွေရာသီသို့ရောက်ရှိပြီ ဖြစ်သဖြင့် နံနက် ၁၀ နာရီမှာတောင် နေကအတော်လေးပူလာပြီဖြစ် သည်။ ဦးထုပ်ကလည်းမပါသဖြင့် နေရောင်ခြည်က မင်းခန့်၏မျက်နှာ ပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်ကျပြီး ချွေးများ စိုရွဲလာသည်။ ချွေးများက မျက်နှာ တစ်ခုတည်းတင်မကဘဲ ခန္ဓာကိုယ် အနှံ့အပြားထွက်လာသည်။ အထူး သဖြင့် စပို့ရုပ်အင်္ကျီက ခန္ဓာကိုယ် နှင့်ကွက်တိဖြစ်သဖြင့် ချွေးများနှင့် စေးကပ်ကပ်နိုင်နေသည်။ အခုမှ မင်းခန့်သည် ပူလောင်ခြင်းဝေဒနာ ကို ခံစားနေရသည်။

“မေမေပြောတာ ဟုတ်သား ပဲ၊ အင်္ကျီအနက်ဝတ်တာ အိုက်လိုက် တာ” ဟု စိတ်ထဲက ညည်းတွားလိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းခန့်သည် ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲ မြန်မြန်ပြီးပါစေ ဟုပဲ ဆုတောင်းလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုကိစ္စ နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဖေဖေကိုပြောပြ လိုက်သည်။

“ဖေဖေရာ မနေ့က စပို့ရုပ် အနက်ရောင်ဝတ်သွားတာ အိုက် လိုက်တာ”

“အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဖေဖေ တောင် သားကို သတိပေးသေးတယ်

လေ”

မင်းခန့်က သူသိလိုသော မေးခွန်းတစ်ခုကိုမေးလိုက်သည်။

“ဖေဖေ...အဲဒီလိုပိုအိုက်တာ အနက်ရောင်ကြောင့်လား”

ဖေဖေက ဦးခေါင်းတစ်ချက်ကို ညှိတ်လိုက်ပြီး-

“မှန်တာပေါ့သားရဲ့၊ အနက်ရောင်ပစ္စည်းတွေက တခြားအရာတွေထက်စာရင် အပူကိုပိုပြီးတော့ စုပ်တဲ့ သဘာဝရှိတယ်။ အဲဒါကြောင့် မို့လို့ သားရဲ့အင်္ကျီကအနက်ရောင်ဆိုတော့ အပူကိုပိုစုပ်လို့ပူတာ၊ ပြီးတော့ ရာသီဥတုကလဲ နွေရာသီလေ”

မင်းခန့် ဖေဖေပြောစကားကို စဉ်းစားလိုက်ပြီး ချဲ့ထွင်တွေးလိုက်သည်။

“ဖေဖေ ဒါဆိုရင် နေပူထဲက ထီးဆောင်းပြီးပြန်လာရင် ထီးရွက်အနက်ရောင်တွေက တခြားအရောင်တွေထက်စာရင် အပူကိုပိုစုပ်တာပေါ့နော်”

“သားက စဉ်းစားတတ်သားပဲ၊ သားပြောတာမှန်တယ်”

မင်းခန့်က မေးခွန်းတစ်ခုကို ထပ်မံမေးပြန်သည်။

“ဒါဆိုရင် ထီးရွက်တွေကို အနက်ရောင်နဲ့လုပ်တာ အပူစုပ်အောင်လို့ပေါ့”

ဖေဖေက လက်ဖျောက်တစ်ချက်ကိုတီးလိုက်ရင်း-

“မှန်တာပေါ့သားရဲ့၊ ထီးရွက်ကို အနက်ရောင်လုပ်ထားတော့

နေရဲ့အပူလှိုင်းတွေကို ထီးရွက်က စုပ်ထားလိုက်တော့ ထီးဆောင်းတဲ့ လူတွေဆီ အကုန်မရောက်ဘူးပေါ့၊ ထီးရွက်ကို အရောင်နဲ့တွေနဲ့လုပ်ထားရင် အပူလှိုင်းတွေကို အနက်ရောင်လောက် စုပ်ယူမှုအားမကောင်းလို့ ထီးဆောင်းတဲ့သူတွေဆီ ရောက်လာနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပူအိုက်တဲ့ နွေရာသီလိုမျိုးမှာ ထီးဆောင်းမယ်ဆိုရင် အနက်ရောင်ထီးရွက်ရှိတဲ့ ထီးတွေကိုပဲ ဆောင်းသင့်တယ်”ဟု ဖေဖေကရှင်းပြသည်။

ဖေဖေရှင်းပြတော့မှ မင်းခန့်သည် အနက်ရောင်ရှိသောပစ္စည်းများက အပူကိုပိုမိုစုပ်ယူနိုင်ကြောင်းကို သိရှိသွားသည်။

ဖေဖေက မင်းခန့်ကို ဆက်လက်၍ ရှင်းပြသည်။

“အဲဒီ အနက်ရောင် ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး သတင်းစာမှာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ရေးတာ ဖေဖေဖတ်ဖူးတယ်၊ ဗဟုသုတရတယ်၊ သားနားထောင်မလား”

မင်းခန့်က ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်ရင်း-

“ဟုတ်ကဲ့ဖေဖေ”

“ကတ္တရာလမ်းမှာ ကားသွားတာထက်စာရင် ကွန်ကရစ်လမ်းမှာ ကားသွားတာက ပိုပြီးတော့ အန္တရာယ်ရှိတယ်တဲ့”

မင်းခန့် ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေမိသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့

ကတ္တရာလမ်းက အနက်ရောင်ကားဘီးကလဲ အနက်ရောင်ဆိုတော့ ကားဘီးကအပူတွေကို ကတ္တရာလမ်းက မျှဝေပြီးတော့ယူပေးလို့ ကားဘီးအနာသက်သာတယ်တဲ့၊ ကွန်ကရစ်လမ်းကျတော့ ကတ္တရာလမ်းထက်စာရင် အရောင်ကပိုပြီးတော့နုတယ်လေ။ အဲဒီတော့ ကားဘီးကအနက်ဆိုတော့ ကားဘီးကအပူတွေကိုပါ ကွန်ကရစ်လမ်းက ဝေမျှပြီး မယူတဲ့အပြင် သူ့ဆီက အပူတွေကပါ ကားဘီးဆီကိုကူးတာပေါ့သားရယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ကွန်ကရစ်လမ်းမှာ ကားမောင်းရင် ဆက်တိုက်မမောင်းသင့်ဘူး၊ ကားကို နားနားပြီးမောင်းသင့်တယ်တဲ့”

ဖေဖေပြောသောအကြောင်းအရာများက မင်းခန့်အဖို့ ဗဟုသုတများစွာရသည်။ မိုးရာသီကျောင်းဖွင့်မှ သူငယ်ချင်းများနှင့်တွေ့လျှင် အနက်ရောင်အကြောင်းကို သူပြန်လည်ရှင်းပြဦးမည်။

နွေရာသီအတောအတွင်းမှာတော့ မင်းခန့်သည် အပြင်သို့ထွက်ပါက ထီးအနက်ရောင်ဆောင်းပြီးမှ ထွက်တော့မည်။ သို့သော် အနက်ရောင်စပို့ရှပ်ကိုတော့ တော်တော်နှင့် ဝတ်ဖြစ်ဦးမည်မဟုတ်သေး။ ။

မောင်သက်ဟန်

တေရတို့ရွတ်ဆိုမှု

သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ချစ်ဖွယ်ကဗျာများ(၁၂)

ဇော်မြင့်နီ

တေကလေးတို့ရေ...တေ
 ကလေးတို့ ရွတ်ဆိုကြဖို့ ဦးဦး
 ကဗျာလေးတွေစုပြီး ရေးကူးပေး
 ထားပါတယ်။ ဒီကဗျာလေးတွေက
 သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း
 ရေးဖွဲ့ထားတဲ့ ကဗျာလေးတွေပါ။

ကဗျာလေးတွေကို ရှေးခေတ်စာဆို တော်ကြီးတွေက ရေးဖွဲ့ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အခုတစ်လမှာတော့ 'စာဆို တော် ရှင်ဥတ္တမကျော်'ရဲ့ကဗျာလေး တွေကို ရွတ်ဆိုကြည့်ကြပါစို့ကွယ်။

တစ်ခါတုန်းက ရဟန်း တစ်ပါးဟာ အင်းဝရွှေမြို့တော်ကြီး ကနေ တောရိပ်တောင်ရိပ်ရှိရာအရပ် ကို သပိတ်တစ်လုံး၊ ယပ်တောင်တစ် ချောင်းကို အဖော်ပြုပြီး ပြန်ကြွလာ ခဲ့တယ်။ ရွှေနန်းတော်မှာ ရွှေ ကျောင်းတော်ကြီးလှူဒါန်းပြီး နေထိုင် သီတင်းသုံးဖို့ အခါခါလျှောက်ထား ပေမဲ့ တောကျောင်းငယ်မှာသာ ပျော်မွေ့နေလိုသတဲ့။

ရဟန်းတော်ဟာ ခရီးပန်းလို့ မြစ်ကမ်းစပ်မှာ တစ်ထောက်နား နေတယ်။ မြစ်ရှုခင်းက သာသာ ယာယာ ရှိလှပါတယ်။ သဲသောင်စပ် မှာ ငှက်ကလေးတွေ တေးသီပျော် မြူးနေကြတယ်။ မြစ်ရေကလဲ ကြည်လဲကြည်၊ အေးလဲအေး၊ စိမ်း လဲစိမ်းမြဲနေတာမို့ ရဟန်းတော်ကို အမောအပန်းပြေစေတာပေါ့ကွယ်။ ရဟန်းတော်ဟာ မြစ်ကမ်းစပ်ကနေ တောမြိုင်ခြေကို လှမ်းမျှော်ကြည့်တဲ့ အခါ အခါရာသီက နွေဦးပေါက်ချိန် မို့ တောတောင်တစ်ခုလုံး ပေါက် ပန်းတွေ၊ လဲပန်းတွေ မြိုင်မြိုင်ဆိုင် ဆိုင် ဖူးပွင့်နေကြတာမြင်ရတယ်။ မင်းလွင်မြူခိုးတွေ မှိုင်းမှိုင်းဝေဝေနဲ့ လှမ်းဆွတ်ကြည့်နူးစရာဖြစ်နေ တယ်။ ရဟန်းတော်က ဤမြင်ကွင်း

ကိုနှစ်သက်ကြည့်နူးမိလို့-

'.... မျှော်တိုင်းသည်လည်း၊
နူးကြည်ဆွတ်ယောင်၊ ကြိုင်လှိုင်
လှောင်၏၊ တန်ဆောင်မီးလောက်၊
ရှိန်ညီးတောက်၍၊ လဲပေါက်ထိန်
ဖြာ၊ သဲခင်းသာဝယ်၊ သီတာကြည်
လဲ၊ ငှက်သံနွဲ့နှင့်၊ လှမ်းဖွယ်မြိုင်ခြေ၊
မြူခိုးဝေခဲ... 'လို့ စာစီလိုက်မိတယ်။

ရဟန်းစာဆိုတော်ဟာ မြူ ခိုးဝေနေတဲ့ တောမြိုင်ခြေကိုရောက် လာတယ်။ အပူဒဏ်ခံရတာပဲ သစ် ရွက်ကလေးတွေဟာ တစ်ရွက် တည်းမှာပဲ တချို့ဝါ၊ တချို့နီ၊ တချို့ လိမ္မော်၊ တချို့ညိုနဲ့ ဆေးပန်းချီ ခြယ်ထားသလို တွေ့ရသတဲ့။ နွေ လေရူးအငှေ့မှာ အဲဒီရော်ရွက်ဝါ လေးတွေဟာ ကြွေလွင့်ပြီး လိပ်ပြာ လေးတွေလို လေမှာဝဲနေသတဲ့။ သစ်ပင်အများစုဟာ ရွက်ကြွေနေ တာမို့ တစ်တောလုံးလင်းလင်း ကျင်းကျင်းမြင်နေရသတဲ့။ ဒီလို သာယာလှပနေပုံကို စာဆိုရဟန်း တော်က-

'...ပြင်းရှိန်အန္တ၊ ကုန်စွမ်းပြ
သော်၊ လေခမြေသက်၊ ဈာန်ဝိ
တက်သို့၊ သစ်ရွက်ရော်ရီ၊ ဣန္ဒနီ
ဝယ်၊ သီဂီတစ်ဝက်၊ ဖက်၍ဆေးစုံ၊
ခြယ်သောပုံသို့၊ ရဂုံမြိုင်တွင်း၊
တောလုံးလင်းသား... 'လို့ ဖွဲ့ဆို ရင့်ကျူးနေမိသတဲ့။

တောတောင်ရဲ့တစ်နေရာမှာ တော့ မိုးကျရင် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတဲ့တောင်သူတွေကို

တွေ့ရတယ်။ ယာမီးတွေရှိပြီး မြေယာပြင်ဆင်နေကြတာပေါ့။ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ကြိပက်စိုက်ပျိုး ဖို့ ပျော်ရွှင်စွာဆောင်ရွက်နေကြတဲ့ တောင်သူတွေရဲ့ဓလေ့ကိုလဲ-

'...တောခွင်တောင်ထု၊ ပျော်
ကြောင်းလူသည်၊ တောင်သူဓလေ့၊
ယာမီးကြွေသား၊ မျိုးစေ့မြေနှံ၊
ဒေဝမာန်လည်း၊ ညံတခြံမဲ့မြီမဲ့၊
ဘဝင်ငြိမ့်မျှ... 'ဆိုပြီး ချစ်ခင် နှစ်သက်မှုနဲ့ စာဆိုခဲ့သေးတယ်။

ရဟန်းစာဆိုတော်က မြစ်ကို တွေ့တော့ မြစ်အလှကို စာဖွဲ့တယ်။ တောကိုတွေ့တော့ တောအလှကို စာဖွဲ့တယ်။ တောင်ယာလုပ်ငန်းခွင် ကိုတွေ့တော့ တောင်သူတွေရဲ့ဓလေ့ ကို စာဖွဲ့တယ်။ တိမ်ကိုတွေ့တော့ တိမ်အလှကို -

'...တိမ်ညိုမိလွှာ၊ တိမ်စူကာ
နှင့်၊ တိမ်ပြာရောယှက်၊ မရန်းဖက်
၍၊ တိမ်သက်တံရောင်၊ အဝါပေါင်
ဝယ်၊ မှောင်ခဲ့တစ်ခါ၊ ပြာခဲ့တချို့၊
ညိုခဲ့တစ်လီ၊ ရီခဲ့တစ်ဖုံ၊ မှုန်ခဲ့
တစ်ချက်၊ ယုဂန်ထက်က၊ လေး
ဖက်လုံးခြုံ၊ တိမ်ဂဠုန်လည်း၊ နဂါး
ရုံကြွေ၊ ရန်ချင်းတွေ့သော်၊ ခိုးငွေ
လွတ်ပြိုင်၊ ဂုဏ်ချင်းဆိုင်ခဲ... ' ဆိုပြီး စာဖွဲ့ပြန်တယ်။

တေဇကလေးတို့ရေ...ခရီး သွားနေတဲ့ ရဟန်းစာဆိုတော်ဟာ 'စာဆိုတော် ရှင်ဥတ္တမကျော်'ဖြစ် ပါတယ်။ တေဇကလေးတို့ရွတ်ဆို ခဲ့တဲ့ ဒီကဗျာလေးတွေကိုတော့

စာဆိုတော်ကြီးရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ တောလားကဗျာတွေထဲက ရွေးချယ်ကောက်နုတ်ပြီး ဖော်ပြတာဖြစ်ပါတယ်။

တောလားဆိုတာ တောတောင်ရေမြေအကြောင်း ဖွဲ့ဆိုတဲ့ကဗျာမျိုးကို ခေါ်တာပါ။ စာဆိုတော်ကြီး ရှင်ဥတ္တမကျော်ရဲ့ တောလားကိုးပုဒ်ဟာ မြန်မာစာပေသမိုင်းမှာ ထင်ရှားလှပါတယ်။ စာဆိုတော်ကြီးဟာ တောတောင်ရေမြေကို ချစ်ခင်နှစ်သက်သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ ကဗျာဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်က စာဆိုတော်ကြီးကို 'သဘာဝစာဆို'လို့ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းထားခဲ့ပါတယ်။

တေဇကလေးတို့ရေး...မြန်မာစာပေသမိုင်းမှာ 'ပေလေးပင် ရှင်လေးပါး'ဆိုပြီး စာဆိုတော်လေးပါးထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။ ပေဆိုတာပေပင်ကိုပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးခေတ်တုန်းက အခုလို စက္ကူတွေမပေါ်သေးခင် ပေပင်ကရရှိတဲ့ ပေရွက်ပေါ်မှာ စာတွေရေးပြီးထားခဲ့ကြတယ်။ ပေစာဆိုတဲ့စကားကို တေဇကလေးတို့ ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား။ ရှင်လေးပါးဆိုတာ ရှင်ဥတ္တမကျော်၊ ရှင်မဟာသီလဝံသ၊ ရှင်အုန်းညိုနဲ့ ရှင်ခေမာတို့ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ငါးရာလောက်က ပေါ်ထွန်းခဲ့တဲ့ စာဆိုတော်ကြီး

တွေဖြစ်ပါတယ်။

ရှင်ဥတ္တမကျော်လောင်းကို မြန်မာနှစ် ၈၁၅ ခုမှာ အဖ ဦးသောကြာ၊ အမိ ဒေါ်နှင်းဆီတို့က မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ မြို့လှလင်ရွာဇာတိဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်အမည်မှာ မောင်ဥက္ကာလို့ခေါ်တွင်တယ်။ ရှင်ဥတ္တမကျော်လောင်းမောင်ဥက္ကာဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သူတစ်ယောက်လဲဖြစ်တယ်။ မူလရှင်သာမဏေဘွဲ့အမည်က 'ရှင်ဥတ္တမ'ဖြစ်ပါတယ်။ အင်းဝနေပြည်တော်ကြီးမှာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျော်ကြားလှလို့ 'ကျော်'တစ်လုံးထပ်တိုးပြီး 'ရှင်ဥတ္တမကျော်'ဖြစ်လာတာပါ။ သက်တော် ၈၉ နှစ်အရွယ် မြန်မာနှစ် ၉၀၄ ခု တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့မှာပဲ ပျံလွန်တော်မူခဲ့တယ်။

စာဆိုတော်ကြီးရဲ့ စာကဗျာလေးတွေဟာ ရွတ်လို့ဆိုလို့ အရသာရှိလှတာမို့ တေဇကလေးတို့ရွတ်ကြည့်ကြပါအုံးကွယ်။ ။

ဇော်မြင့်နိ

စာကိုး

- ၁။ စာဆိုတော်များအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ မောင်သုတ၊ ၂၀၀၂၊ ရာပြည့်စာပေ။
- ၂။ စာပေလောက၊ ဇော်ဂျီ၊ မင်းသုဝဏ်။
- ၃။ သျှင်ဥတ္တမကျော်တောလား၊ ဟံသာဝတီ၊ ၁၉၆၄။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ
ပထမဆု

မအင်ကြင်းမေ
အဋ္ဌမတန်း
အ-ထ-က(၁)၊ မလှိုင်မြို့၊
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး။

ရေသဘင်ပွဲတော်

မြန်မာဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်များတွင် ရေသဘင်ပွဲတော်သည် အထူးခြားဆုံးပွဲတော်ဖြစ်ပေသည်။ တန်ခူးလသည် မြန်မာဆယ့်နှစ်လရာသီတွင် အဦးဆုံးလ၊ ရာသီစက်ဝန်း၏ ပထမဆုံးသောလဖြစ်သည်။ တန်ခူးလကို အတာကူးသောနှစ်သစ်ကူးလဟူ၍လည်း သတ်မှတ်ကြသည်။ ထိုလတွင် နှစ်ဟောင်းကုန်ဆုံး၍ နှစ်သစ်သို့ကူးပြောင်းခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် သင်္ကြန်ဟူသော မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်ကို ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ ရေသဘင်ပွဲတော်သည် မြန်မာတို့၏ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်သည် နှစ်ဟောင်းမှအညစ်အကြေးများကို နှစ်သစ်သို့မပါရှိစေရန် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာရှေ့ထား၍ ရေလောင်းရေပက်ကာ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ရေလောင်းရေပက်ခြင်းဆိုသည်မှာ အေးမြစေခြင်း၊ ရွှင်လန်းစေခြင်း၊ အားတက်စေခြင်း၊ ပျော်ရွှင်စေခြင်း စသည့်ရည်ရွယ်

ချက်အနက်အဓိပ္ပာယ်များနှင့်အတူ ကြည်လင်အေးမြသောရေကိုပက်ဖျန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာတို့၏ ရေပက်ဖျန်းခြင်း ရေသဘင်ပွဲတော်မှာ ရှေးပုဂံခေတ်ကတည်းကပင် စတင်ခဲ့သော ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ငါးဆယ့်နှစ်ဆက်မြောက် ပုဂံမင်းနရသီဟပတေ့မင်းလက်ထက်တွင် နန်းတော်မှ ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ်တိုင် မဏ္ဍပ်ဆောက်ထိုးပြီးမင်း၊ မိဖုရား၊ မောင်းမ၊ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါတို့နှင့်အတူ နှစ်သစ်ကူးရေသဘင်ပွဲတော်ကို ဆင်နွဲ့ခဲ့ကြသည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။ ထို့ထက်စောစွာသောအချိန်ကာလကပင် ပုဂံခေတ်ရေသဘင်ပွဲတော်ကို ကျင်းပခဲ့ပေလိမ့်မည်ဟုလည်း မှန်းဆရပါသည်။

နှစ်သစ်ကူးရေသဘင်ပွဲတော်ကျင်းပရသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ နှစ်သစ်အခါသမယမှစ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး အညစ်အကြေးအားလုံးကင်းစင်ပြီး စိတ်သစ်လူသစ်ဖြင့် လန်းဆန်းကြည်လင်စွာ ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနိုင်ပါစေဟူသော

ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေစင်ပက်ဖျန်းသွန်းလောင်းကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ရေ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်တွင် အေးမြကြည်လင်ခြင်း၊ သန့်စင်ခြင်းဟူသောသဘော ဆောင်နေပါသည်။ တန်ခူးလသည် နွေရာသီ၏ ပိုပူပြင်းသောလဖြစ်ပြီး အပူသက်သာစေရန်နှင့် အတိတ်နိမိတ်ကောင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေမည့် ရေသဘင်ပွဲတော်ကို ကျင်းပကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရေသဘင်ပွဲတော်သည် မြန်မာတို့၏ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ဖြစ်သည့်အပြင် ဘာသာရေးနှင့် ပျော်ရွှင်ရေး တွဲဖက်ကျင်းပသော ထူးခြားသည့်ပွဲတော်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်ကို သင်္ကြန်အကြိုနေ့၊ သင်္ကြန်အကျနေ့၊ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့နှင့် သင်္ကြန်အတက်နေ့ဟူ၍ ကျင်းပပြီး ရက်ထပ်နှစ်တွင် တစ်ရက်တိုး၍ ငါးရက်အထိ ရေပက်ဖျန်းကစားကြလေသည်။ သင်္ကြန်ရေသဘင်ပွဲတော်တွင် လူငယ်လူရွယ်များသည် ရေပက်ခံထွက်သူကထွက်၊ မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ ရေလောင်းသူကလောင်းကြသဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာရေကစားကြ

လေသည်။ မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် မဏ္ဍပ်ကြီးများဆောက်လုပ်ကာ ပျော်ရွှင်စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်ကို ကျင်းပကြလေသည်။ သင်္ကြန်အကြို နေ့မှစ၍မဏ္ဍပ်များတွင် ဖွင့်ပွဲများ ကျင်းပကာ ယိမ်းအဖွဲ့များ၊ အက အလှပဒေသာများနှင့် တေးသီချင်း သီဆိုဖျော်ဖြေမှုများကို ပွဲတော် တစ်လျှောက်လုံး အေးချမ်းပျော်ရွှင် စွာ ကပြဖျော်ဖြေကြလေသည်။ ကျေးလက်တောရွာများတွင်လည်း မဏ္ဍပ်ငယ်များထိုးကာ ကလေး လူငယ်လူကြီးအစုံ အေးချမ်း သာယာစွာ ရေလောင်းရေပက်ကြ လေသည်။

နှစ်စဉ် မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင် ပွဲတော်သို့ မရောက်မီလများကပင် အနုပညာရှင်များမှလည်း ရေသဘင် ပွဲတော်နှင့်ပတ်သက်သည့် အဆို အကများ၊ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းများ ရိုက်ကူး၍ ရုပ်သံများမှထုတ်လွှင့် ကာ ရေသဘင်ပွဲတော်ကိုကြိုဆို ကြလေသည်။ ရေသဘင်ပွဲတော် ကျင်းပသည့် တန်ခူးလတွင် ပိတောက်ပန်းများ ဖူးပွင့်လေ့ရှိရာ ပိတောက်ပန်းရနံ့တို့ဖြင့် ကြိုင်လှိုင် မွှေးပျံ့နေသော အခါသမယလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် ငှေ့ဝါပန်း များ တစ်ပင်လုံးဝါထိန်ကာ ကုံကော် ပန်းရနံ့များလည်း သင်းပျံ့လျက် တန်ခူးလ၏ရေသဘင်ပွဲတော်ကို ပုံဖော်ပေးနေလေသည်။ နွေရာသီ သင်္ကြန်ရက်များတွင် လေပြေ လေအေးလေးတိုက်ခတ်ကာ မိုးနံ့

လေးသင်းပြီး မိုးရွာသွန်းတတ်ခြင်း မှာ တန်ခူးလ၏ ထူးခြားသည့် သင်္ကြန်မိုးကာလပင်ဖြစ်သည်။ မိုး ကိုမျှော်လင့်နေကြသော ပိတောက် ပင်ကြီးငယ်တို့မှ ပိတောက်ဖူးများက ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်လာကြသည်မှာ မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်၏ ပြရုပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော် သည် ရတနာပုံ နေပြည်တော်မှ စတင်ကာ ပို၍သက်ဝင်ထင်ရှားလာ ပြီး မန္တလေးမြို့နှင့် သင်္ကြန်ရေ သဘင်ပွဲတော်မှာ ခွဲခြားမရအောင် တွဲ၍ ပေါ်လွင်နေပေသည်။ မန္တလေး မြို့ကြီးတွင် ရှေးယခင်ကတည်းက စ၍ ယခုအချိန်အထိ တန်ခူးလ၏ ရေသဘင်ပွဲတော်ရောက်တိုင်း မန္တလေးတိုင်းအတွင်းရှိ ခရိုင်၊ မြို့ နယ်အသီးသီးမှ သင်္ကြန်ရေသဘင်ပွဲ တော် အလှပြယာဉ်ကြီးများဖြင့် ကျူးဘေးတစ်လျှောက် လှည့်လည် ၍ဖျော်ဖြေကြလေသည်။ ထိုအလှ ပြဖျော်ဖြေရေးယာဉ်ကြီးများအား အကဲဖြတ်ဒိုင်လူကြီးများမှ ဆု များ ရွေးချယ်ပေးအပ်လေ့ရှိသည်။ ထို့ပြင် ရှေးယခင်ကတည်းက နာမည်ကျော်ကြားခဲ့သော တေးရေး ဆရာကြီး နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင် နှင့် ဆရာမြို့မငြိမ်းတို့ကိုလည်း မန္တလေးရေသဘင်ပွဲတော်နှင့်အတူ လူသိများထင်ရှားခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူဦးရေ အများဆုံးဖြစ်သော ရန်ကုန်မြို့ကြီး တွင်လည်း အင်းယားလမ်းတစ် လျှောက်နှင့် ပြည်လမ်းမကြီးအပါ

အဝင် လမ်းမကြီးများထက်၌ မဏ္ဍပ်ကြီးများဆောက်၍ မြို့တော် ခန်းမရှေ့၌လည်း ဗဟိုမဏ္ဍပ်ကြီး ဆောက်လုပ်ကာ ရေသဘင်ပွဲတော် တစ်လျှောက် ယိမ်းအကများ၊ နိုင်ငံ ကျော်တေးသံ ရှင်များ၏ တေး သီချင်းသီဆို ဖျော်ဖြေမှုများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာကျင်းပကြ လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏မြို့တော်ဖြစ် သည့် နေပြည်တော်တွင်လည်း ဝန်ကြီးဌာနများအလိုက် မဏ္ဍပ် ကြီးများ အသီးသီးဆောက်လုပ်ကာ တေးသံရှင်များ၏ သီဆိုဖျော်ဖြေမှု များ၊ ဌာနဆိုင်ရာများမှ ယိမ်းအက အဖွဲ့များဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက် စွာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ထို့ပြင် လမ်းလျှောက်သင်္ကြန်ပွဲတော်များ ကိုလည်း နေပြည်တော်၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးအပါအဝင် အခြားမြို့ကြီး များ၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြသည်။ ရပ်ကွက်အတွင်း ရှိ မဏ္ဍပ်ငယ်များတွင်လည်း မုန့်လုံး ရေပေါ်၊ ရွှေရင်အေး၊ မုန့်လက် ဆောင်း စသည့် မြန်မာမုန့်များ အပြင် သင်္ကြန်ထမင်းနှင့် မုန့်ဟင်းခါး များကိုလည်း စတုဒိသာ ကျွေးမွေး လေ့ရှိသည်။ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ တွင်လည်း ဘိုးဘွားရိပ်သာများရှိ အဘိုးအဘွားများနှင့် ရပ်ကွက် အတွင်းရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား လက်သည်းညှပ်ပေးခြင်း၊ ခေါင်း လျှော်ပေးခြင်း၊ အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ရေချိုးပေးခြင်း၊ သနပ်ခါးများလိမ်း ပေးခြင်းဖြင့် နှစ်ဟောင်းမှအညစ်

တေဇရုပ်စုံ

အကြွေးများကို နှစ်သစ်သို့ မပါအောင် ဒါနပြုပေးလေ့ရှိသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာအတောရေသဘင်ပွဲတော်၏ အနှစ်သာရကို ကျေးလက်တောရွာများတွင် အထင်အရှားတွေ့မြင်နိုင်သည်။ တောမလေ့ရေသဘင်ပွဲတော်၏ ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ တိရစ္ဆာန်များအား ဘေးမဲ့လွတ်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ တတ်နိုင်သလောက်ငွေကြေးများစုဆောင်းပြီး ဘေးမဲ့လွတ်မည့်နွားတစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် အခြားတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကိုဝယ်ယူပြီး ထိုသတ္တဝါကို ရေချိုးပေးခြင်း၊ အမွှေးနံ့သာများ လိမ်းခြယ်ပေးခြင်းပြုလုပ်ကာ ဘေးမဲ့လွတ်လေ့ရှိသည်။ သူတစ်ပါးအသက်ကိုကယ်ပြီး ဘေးမဲ့လွတ်ပေးလျှင် မိမိသည်လည်း သံသရာ၌ ဘေးဒုက္ခဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ယုံကြည်မှုပင်ဖြစ်သည်။ တူသောအကျိုးပေးသည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်သည် အပျော်သက်သက်ဆင်နွှဲသော ပွဲတော်မဟုတ်ဘဲ မြန်မာ

လူမျိုးတို့၏ အလှူဒါနလက်နှင့် မက္ကာလှူဒါန်းတတ်သော နှစ်သစ်ကူးအလှူတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရေသဘင်ပွဲတော်ကျင်းပသည့် ကာလတစ်လျှောက် သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် လူလတ်ပိုင်းများပါ မကျန် ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ရိပ်သာများ၌ တရားဘာဝနာပွားများခြင်း စသည့် ဘာသာရေးလုပ်ဆောင်မှုများကို နှစ်ခြိုက်ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ဘဝသံသရာအတွက် ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ အချို့ဆိုလျှင် လူငယ်များပင်ဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းဝတ်ခြင်း၊ ကိုရင်ဝတ်ခြင်း၊ သီလရှင်ဝတ်ခြင်း၊ ရိပ်သာဝင်ခြင်းများကို လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာရေသဘင်ပွဲတော်တွင် ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများကို မလုပ်ဆောင်နိုင်သော်လည်း ရေသဘင်ပွဲတော်ဆင်နွှဲကြမည့် လူငယ်လူရွယ်များနှင့် လူလတ်ပိုင်းများမှာလည်း ရိုးရာမပျက်စေရန် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဖြင့် ရေကစားသင့်ပေသည်။ ရေသဘင်ပွဲတော်ဆင်နွှဲကြမည့် တေးသံရှင်၊ အနုပညာရှင်များနှင့် ရေပက်ခံထွက်သူ၊

မဏ္ဍပ်၌ ရေကစားသူများအပါအဝင် မြို့ကြီးပြကြီးနှင့် ကျေးလက်မြို့ရွာများပါ မကျန် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် သရုပ်ပျက်ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကို ဝတ်ဆင်ခြင်းမပြုမိကြစေရန် အထူးအရေးကြီးလှပေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတည်တံ့နေသရွေ့ နှစ်စဉ်ကျင်းပနေမည့် ရေသဘင်ပွဲတော်သည် မြန်မာတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်ကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ခေတ်လူငယ်တို့သည် မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ရေသဘင်ပွဲတော်ကို 'အရိုးပေါ်အရွက်မဖုံး'စေဘဲ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းသွားရန် တာဝန်ရှိပေသည်။ ရှေးဘုရင်မင်းများလက်ထက်ကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ အထူးခြားဆုံးပွဲတော်ကြီးဖြစ်သည့် ရေသဘင်ပွဲတော်ကို အခွန်ရှည်တည်တံ့နေစေရန်မှာ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏ တာဝန်ပင်ဖြစ်ပေတော့သည်။ ။

မအင်ကြင်းမေ

ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားချက်

'ရေသဘင်ပွဲတော်' စာစီစာကုံးများကို ဆုရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က အဆင့်ဆင့်စိစစ်ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အ-ထ-က(၁)၊ မလှိုင်မြို့က မအင်ကြင်းမေကို ပထမဆုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အ-ထ-က(အိုးဘိုကုန်း)၊ ပေါက်ခေါင်းမြို့က မောင်ဆလှိုင်ခန့်ကျော်စွာကို တတိယဆုအဖြစ်လည်းကောင်း ရွေးချယ်ဖော်ပြထားပါသည်။

သင်္ချာ ဉာဏ်ရည်

မဖူးဖူး

တေဇကလေးတို့ရေ . . .

အလွန်တော်တဲ့ကလေးတွေနဲ့ Sudoku ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ရည်မြင့်ကစားနည်းလေးကို ကစားကြည့်ရအောင်။ ဒီကစားနည်းဟာ လေးထောင့်ကွက်တစ်ခုချင်းစီထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းအားလုံးကို ပြည့်အောင်ထည့်ပေးရမှာဖြစ်တယ်။ ပထမအကွက်ထဲမှာ ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ပြီးရင် ဒုတိယအကွက်ထဲကို ၁ ကနေ ၉ အထိ ပြည့်အောင်ဖြည့်၊ ဒီလိုနဲ့ အကွက် ၉ ကွက်စလုံး ပြည့်အောင်ဖြည့်ပြီးရင် အတန်းလိုက်ရော ဒေါင်လိုက်အကွက်လေးတွေ ၉ ကွက်စလုံးမှာပါ ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေ မထပ်စေရဘဲဖြစ်နေရပါမယ်။

လွယ်တယ်ထင်ပေမဲ့ ဉာဏ်အတော်သုံးရမဲ့ ကစားနည်းလေးပါ။ ဂဏန်းအားလုံးဖြည့်ပြီးရင် ဘယ်အတန်းလိုက်မဆို၊ ဘယ်အကွက်ထဲမဆို အားလုံးကိုဖြည့်လိုက်ရင် ၁ ကနေ ၉ အထိ ဂဏန်းတွေဟာ မထပ်ဘဲ ပြည့်စုံနေရပါမယ်။ ကစားကြည့်လိုက်ကြရအောင်။ အဖြေကို စာမျက်နှာတစ်နေရာမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ။

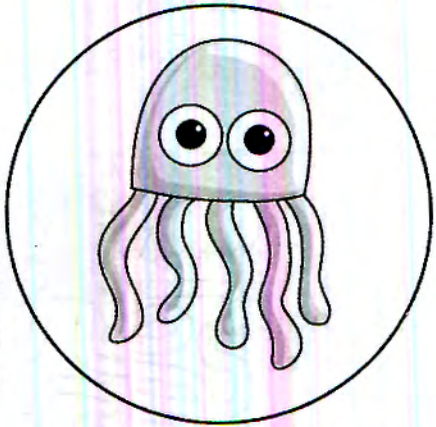
	5				2	7	9	
7			4	6				3
4			1					
		9				5		
		1		2	5		3	7
						4	1	9
	8	2		9	4			
5	3	4				9	6	2
9	1		2	3				5

တီတီလေးနဲ့ ပုံဆွဲမယ်

တေးကလေးတို့ရေ . . .

ပုံဆွဲဖို့ဝါသနာပါပေမဲ့ ဆွဲရခက်နေတဲ့ကလေးတွေ ရှိကြပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှ သောကရောက်မနေကြပါနဲ့နော်။ တီတီလေးဖြေရှင်းပေးပါ့မယ်။ ဖော်ပြပါပုံလေးမှာ နံပါတ်ကလေးတွေနဲ့ပြထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေကို (1)ကစပြီး အစဉ်လိုက် တစ်ဆက်တည်းရေးဆွဲသွားရင် ပုံလေးတစ်ပုံကို ရေးဆွဲပြီးသားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုပုံမျိုးတွေကို မကြာခဏလေ့ကျင့်ရေးဆွဲပေးရင် ပုံလေးတွေရဲ့ ပုံပန်းသွင်ပြင်ဟန်ကိုသိလာပြီး ပန်းချီရေးဆွဲရာမှာ အထောက်အကူဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ပုံဆွဲပြီးရင် ဆေးရောင်လဲ ခြယ်လို့ရသေးတယ်နော်။ ။

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

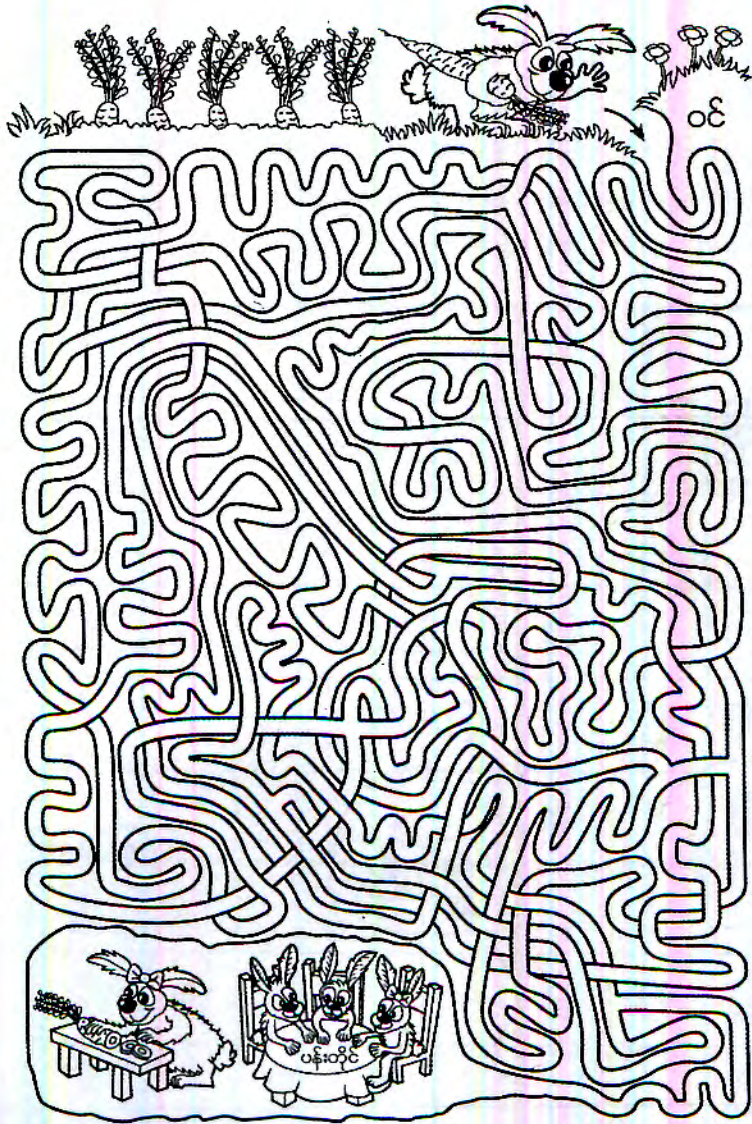
(6)

နောင်တော

ဝက်ပါလမ်း

တေဇကလေးတို့ရေ . . .

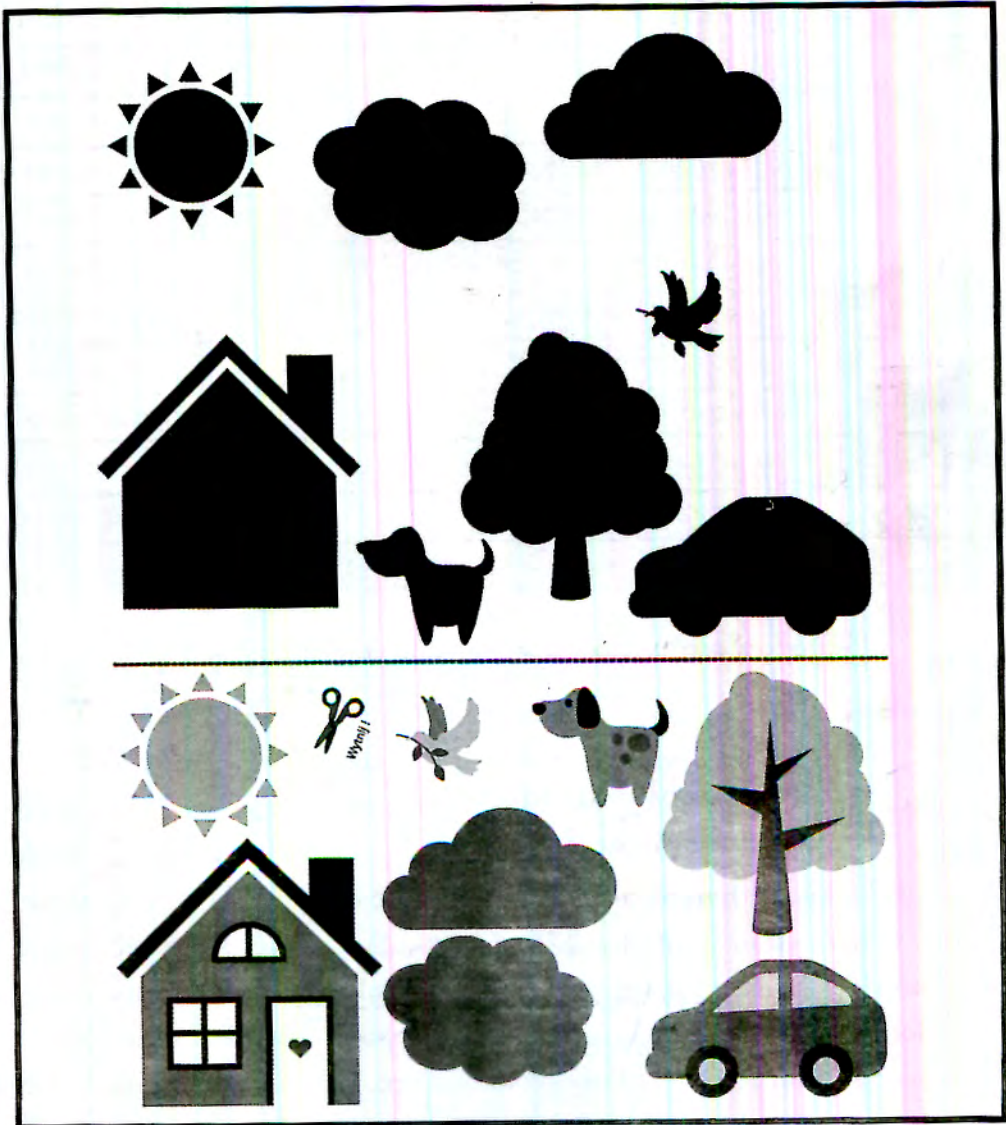
တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ လမ်းမမှားဘဲ သွားနိုင်မလား။ (တစ်ကြိမ်တည်း)နော်။ ။

ရှာမယ်၊ ဖြည့်မယ်

တကလေးတို့ရေ . . .

ပျောက်နေတဲ့အကောင်လေးတွေကို ရှာဖွေဖြည့်ကြရအောင်။
ဒီကစားနည်းလေးက ကလေးတို့ရဲ့ဦးနှောက်စွမ်းရည်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
စေပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်အရာက ဘာလဲဆိုတာ တွေးခေါ်တတ်စေလိမ့်မယ်။
ကိုင်း . . . စကြရအောင်နော်။ ။

၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ တေဇရုပ်စုံစာစောင်
စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲအတွက်
လအလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်ခေါင်းစဉ်များ

စဉ်	လအမည်	ခေါင်းစဉ်	နောက်ဆုံးပေးပို့ရမည့် ရက်၊ အချိန်
၁	ဇန်နဝါရီလ	ကျေးလက်ညနေခင်း	၃၀-၁၁-၂၀၂၃၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၂	ဖေဖော်ဝါရီလ	မြန်မာ့ရိုးရာထမနဲ့ပွဲတော်	၃၁-၁၂-၂၀၂၃၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၃	မတ်လ	ဇွဲကိုရင်းလျှင် အောင်ပွဲဆင်	၃၁-၁-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၄	ဧပြီလ	ရေသဘင်ပွဲတော်	၂၉-၂-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၅	မေလ	ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့	၃၁-၃-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၆	ဇွန်လ	လူငယ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးအန္တရာယ်	၃၀-၄-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၇	ဇူလိုင်လ	ဖူးမြော်ခွဲရသောစေတီတော်	၃၁-၅-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၈	ဩဂုတ်လ	ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာ	၃၀-၆-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၉	စက်တင်ဘာလ	လူငယ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား	၃၁-၇-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၀	အောက်တိုဘာလ	မွန်မြတ်လှပဆရာဘဝ	၃၁-၈-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၁	နိုဝင်ဘာလ	လှပသာယာပြည်မြန်မာ	၃၀-၉-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ
၁၂	ဒီဇင်ဘာလ	လှုပ်ရှားတက်ကြွလူငယ်ဘဝ	၃၁-၁၀-၂၀၂၄၊ ၁၆:၀၀ နာရီ

ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများအား အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရပါမည်-

သို့
တာဝန်ခံစာတည်း(တေဇရုပ်စုံ)
မြဝတီစာပေတိုက်
အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊
မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း ၀၉-၄၀၃၂၅၈၄၅၁

ဝီကီပီဒီယာ (Wikipedia)

အကြောင်းသိကောင်းစရာ

HEADLINE KEYNOTE SPEAKER 2020

JIMMY WALES

FOUNDER, WIKIPEDIA

- > Founder, Wikipedia, World's 5th Most Visited Website
- > Founder, WT.Social
- > U.S. Internet Entrepreneur and Wiki Pioneer
- > One of TIME Magazine's "100 Most Influential People"

**THURSDAY 24TH SEPTEMBER, 15:50,
KEYNOTE THEATRE**

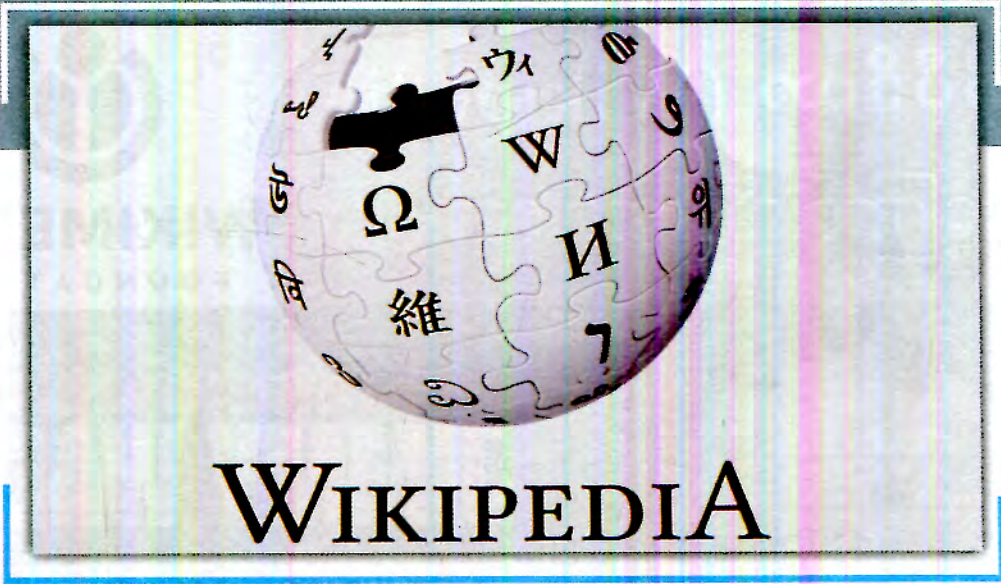
ဒေါက်တာသန့်စင်(ရူပဗေဒ)

သိပ္ပံနည်းပညာထွန်းကားနေတဲ့ ယနေ့ခေတ်ကြီးမှာ လူတိုင်းအတွက် မိမိသိချင်တဲ့အရာကို မိုဘိုင်းလ်ဖုန်း၊ ကွန်ပျူတာ စတာတွေကတစ်ဆင့် အင်တာနက်ကိုအသုံးပြုကာ ရှာဖွေကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ကြပြီဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုလေ့လာရှာဖွေရာမှာ လူသုံးအများဆုံးထဲတွင်ပါဝင်သော ဝီကီပီဒီယာဝက်ဘ်ဆိုက် (Website) တစ်ခုလဲ ပါဝင်ပါ

တယ်။ ဝီကီပီဒီယာဆိုတဲ့အမည်ကို ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာ ဆန်ဂျာ (Sanger) ဆိုသူက အမည်ပေးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဝီကီ (Wiki) ဆိုတာ လျင်မြန်ခြင်းလိုအဓိပ္ပာယ်ရပြီး အင်န်ဆိုက်ကလိုပီဒီယာ (Encyclopedia)လိုခေါ်တဲ့ သုတစွယ်စုံကျမ်းကြီးက နောက်ဆုံးစာလုံးပီဒီယာကိုယူထားတာဖြစ်ပါတယ်။

အချက်အလက်များကို လျင်မြန်စွာ ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်တဲ့နေရာလို့အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှာ ရုံးချုပ်ဖွင့်လှစ်ကာ Wiki Media Foundation ကို ဂျင်မီဝေးလ်နဲ့ လာရီဆန်ဂျာတို့က စတင်ခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို အဓိကထားပြီးရေးသား

ခဲသော်လည်း အခြားသောဘာသာ စကားပေါင်းများစွာကိုပါ ရေးသားထားပါတယ်။

ဝီကီပီဒီယာကိုသုံးစွဲသူပေါင်း သန်း ၁၀၀ ကျော်ရှိပြီး ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအထိ အကြောင်းအရာ ခေါင်းစဉ်ပေါင်း ၆ သန်းကျော်ကို ဝီကီပီဒီယာမှာ တင်ထားပါတယ်။ အဲဒီထဲက ရာခိုင်နှုန်းအတော်များ များကို အယ်ဒီတာများက ပြန်လည်

စိစစ်တည်းဖြတ်ပေးထားပါတယ်။ ဝီကီပီဒီယာဟာ သတင်းစာတစ်စောင် မဟုတ်ပါ။ သတင်းနဲ့နည်းပညာ အချက်အလက်များကိုသာ အဓိက ထားတင်တာဖြစ်ပါတယ်။

ဝီကီပီဒီယာကို နိုင်ငံတကာ ပညာရှင်များ၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူများ၊ အနုပညာရှင်များ၊ နိုင်ငံရေး ပုဂ္ဂိုလ်များ စတဲ့သူများသာမက သာမန်ပြည်သူပြည်သားများပါ

ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါတယ်။ ပါဝင် တဲ့အချက်အလက်များဟာ ရာနှုန်း ပြည့်မှန်ကန်တယ်လို့ မဆိုနိုင်သော် လည်း အများစုကအသုံးဝင်ပါ တယ်။

ဝီကီပီဒီယာကို ဝီကီမီဒီယာ ဖောင်ဒေးရှင်းအဖွဲ့က ပိုင်ဆိုင်ပြီး ၂၀၂၃ ခုနှစ်မှာ ဖောင်ဒေးရှင်း အတွက် ဒေါ်လာခုနစ်ဘီလီယံခန့် ပိုင်ဆိုင်မှုရှိကြောင်းသိရပါတယ်။

ဝီကီပီဒီယာကို အများဆုံး အသုံးပြုတဲ့နိုင်ငံက အမေရိကန်နိုင်ငံ ဖြစ်ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဒုတိယ အသုံးပြုသူ အများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ကျော် Apple နဲ့ Google ကုမ္ပဏီကြီးကလဲ ဝီကီပီဒီယာအတွက် များစွာပံ့ပိုးပေးနေပါတယ်။ ဝီကီမီဒီယာဖောင်ဒေးရှင် (Wiki Media Foundation-WMF)က ဝီကီပီဒီယာကို ထိန်း

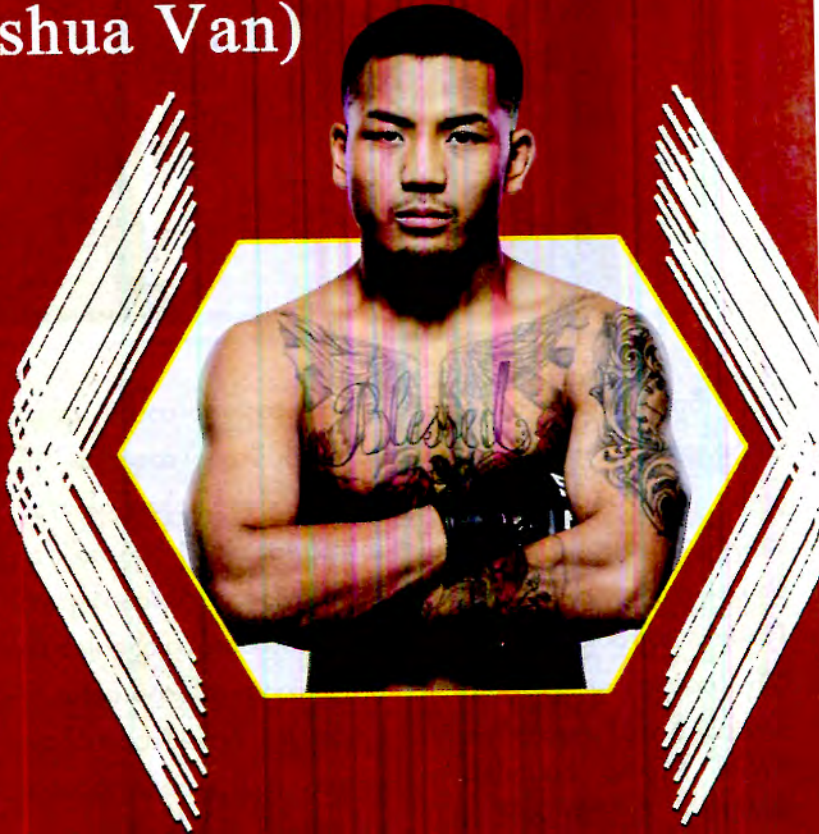
ချုပ်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။ မည်သူမဆို ဝီကီပီဒီယာပါ အချက်အလက်များကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ရန် အခွင့်အရေးရှိပါတယ်။ မိမိတို့ဒေသဆိုင်ရာ နာမည်ကြီး အချက်အလက်များကို ဝီကီပီဒီယာမှာတင်ပေးလို့ရပါတယ်။ ဝီကီပီဒီယာက အမြဲတမ်းရေးနေသူများအတွက် ဝီကီမီဒီယာဖောင်ဒေးရှင်းက ကွန်ပျူတာ၊ ကင်မရာ၊ အင်တာနက် ကုန်ကျစရိတ် စတာ

တွေကို ကူညီပေးပါတယ်။ ဝီကီပီဒီယာမှာ မြန်မာဘာသာနဲ့ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကစတင်ပြီး ရေးသားထားတဲ့အကြောင်းအရာပေါင်း ၁ သိန်းကျော်ခန့်ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံတကာမှာ လူသုံးများနေတဲ့ ဝီကီပီဒီယာကို အကျိုးရှိစွာအသုံးပြုနိုင်ရန် ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။ ။
ဒေါက်တာသန့်စင် (ရူပဗေဒ)

UFC ပြိုင်ပွဲမှာ ပွဲဦးထွက်အနိုင်ရပြီး အနာဂတ်မှာ ချန်ပီယံဖြစ်လာဦးမည့် ဂျော့ရှူဝါဗန် (Joshua Van)

သန့်သူရ

တေကလေးတို့ရေ...

ဒီတစ်လမှာတော့ ကလေးတို့အတွက် အတုယူအားကျစရာကောင်းတဲ့ UFC ဖိုက်တာ အားကစားသမား မြန်မာပြည်ဖွား ချင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦးရဲ့အကြောင်းကို ပြောပြချင်ပါတယ်။ သူကတော့ ဂျော့ရှူဝါဗန် (Joshua Van) ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လက ကျင်းပခဲ့တဲ့ UFC ပွဲစဉ်မှာ ပြိုင်ဘက် ဇောဂစ်ဂျူးမဂူးလပ် (Zhalgas Zhumagulov) နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ခဲ့ရာ ဒိုင်အဆုံးအဖြတ်နဲ့ အနိုင်ရရှိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး အခုဆိုရင် အသက် ၂၁ နှစ်ကျော်ရုံပဲရှိပါသေးတယ်။ UFC မှာ ပထမဆုံးယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ခွင့်ရရှိခဲ့တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်ရုံမက

အဲဒီပွဲဦးထွက်မှာပဲအနိုင်ရအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ ဖိုက်တာတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျော့ရှူဝါဗန်ရဲ့ခံယူချက်ကတော့ 'The Fearless' ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်နဲ့အညီ ပြိုင်ဘက်အပေါ်ကို မကြောက်မရွံ့ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တဲ့ ထိုးချက်တွေက ထိထိမိမိနဲ့အားရစရာကောင်းလှပါတယ်။ သူ့ရဲ့ငယ်ရွယ်

မှုနဲ့ ရဲရင့်မှုတွေကြောင့် အနာဂတ်မှာတောက်ပလာမဲ့ချန်ပီယံကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ အာရှအပြင် ကမ္ဘာကျော်ဖိုက်တာများဖြစ်ကြတဲ့ အောင်လအန်ဆန်နဲ့ ဘရော်နီကာတို့လိုမြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင်အဖြစ် တွေ့မြင်ရလိမ့်မယ်လို့မျှော်လင့်မိပါတယ်။ ။

သန့်သူရ

ဂျာအေး!

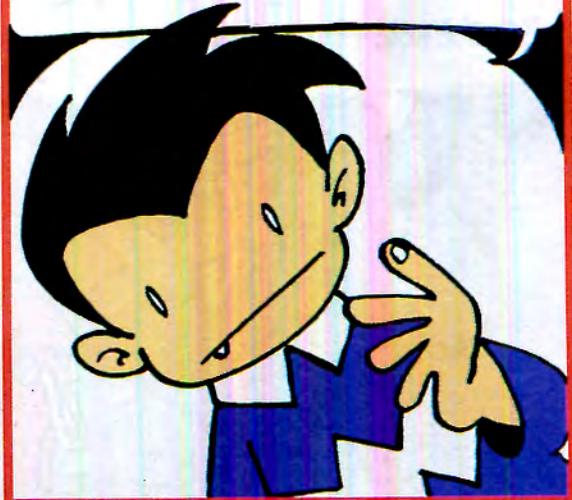
၂၀၁၆ခုနှစ်

လွတ်လပ်ရေး

CARTOON: *Aung Kyaw*

Freedom
Cartoon: Aung Kyaw
Tr: BMK

ကြံစည်...ကြံစည်...
"I will plan."

ဂျာအေးကြံစည်
ဘာခံနိုင်လဲ...ကြံစည်

"If Gyar Aye plan, nobody will resist."

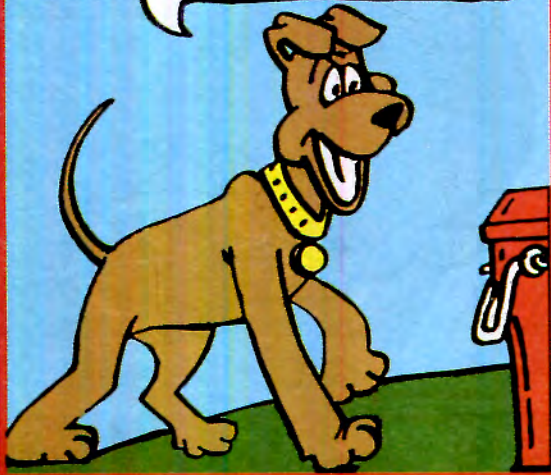
ဒီနေ့က အိပ်စက် အာသာ
နေပုံကောင်း၊ ကြည့်ရတာ
တစ်ခုခု ကြံနေပုံကောင်း။

"The weather seems fine today.
He seems he is thinking something."

အကြံကောင်းလေးဖြစ်ပါ
စေဖို့ ဆုတောင်းရမယ်...

"I must pray his idea is good."

ဟိုင်းယား၊ ဝွန်ကြီးက အကြံ
ဝွန်ပြီ...

"Hi Yar, I've got an idea."

ဒီနေ့ တပေါင်းလပြည့်နေ့
မင်းနဲ့ငါ အပြေးပြိုင်ကြမယ်

"Today is Taboung full moon. You and I will race."

လစ်ကြမို့

"We must run."

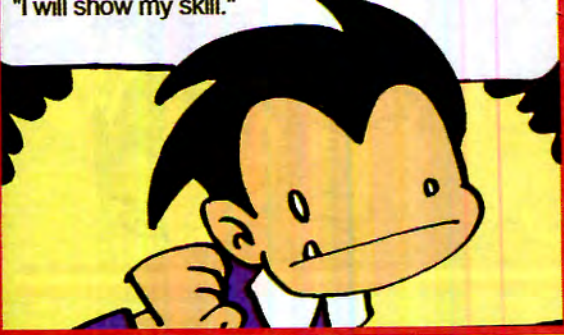

ကိုင်း... စာလွန်ကြစေအောင်
စိန်ဖြစ်မေ့... လိုက်ပေတေ့

"Let's start. It is ready. Follow me."

ငါ့အကြောင်း ပြုစုသေးတာပေါ့!

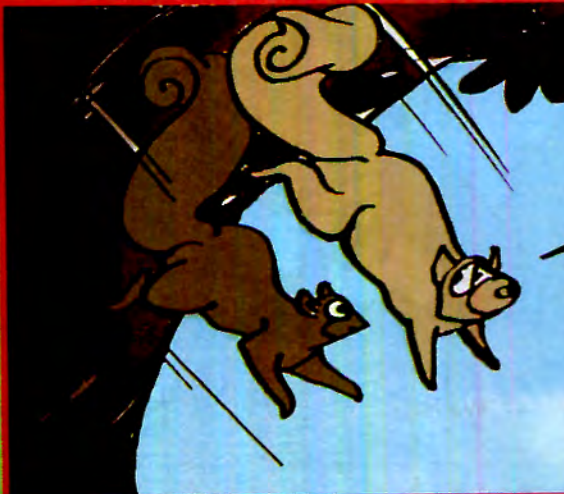
"I will show my skill."

ဒါမျိုး စိန်လွန်လေ...

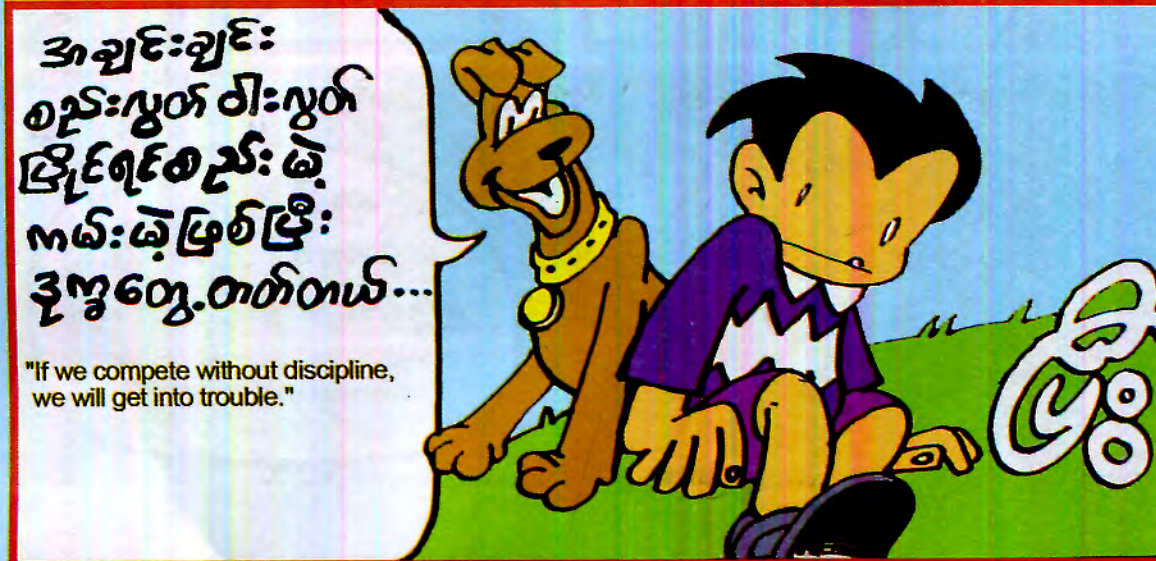
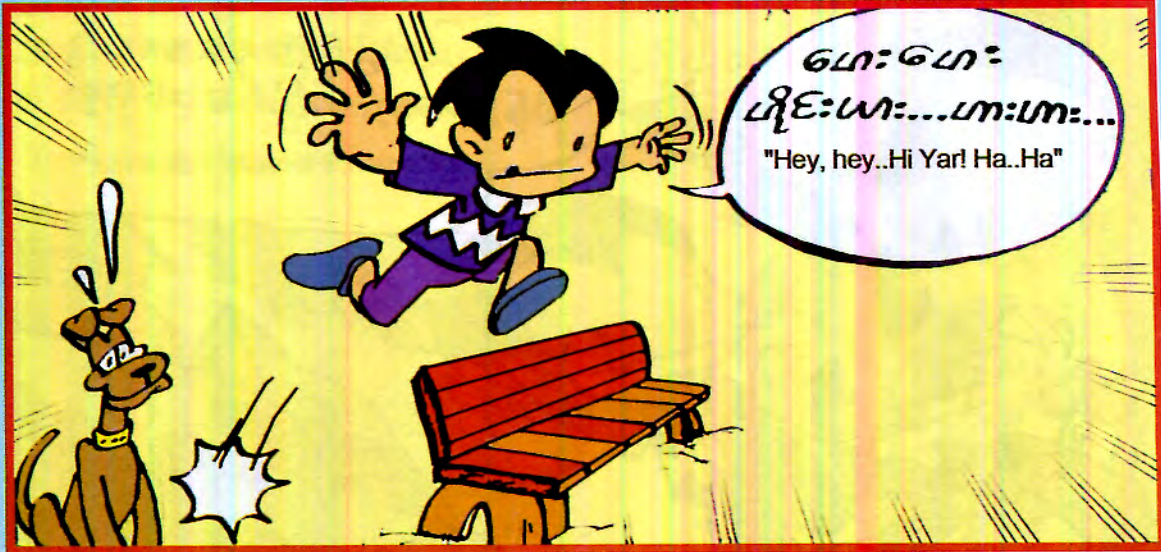
ဟင်း...

"I accept your challenge."

ရုာ်အိုတူ
မကောင်းဘူးမေ့...
ဤတင်ရှောင်ထားမှ

"The weather is bad.
We must avoid first."

၁၈၆

သရုပ်ဖော် - **အောင်အောင်**

ဇာတ်ကမ်း - **ခင်နဒီ**

Balagyi
Illustration: Aung Aung Htwe
Story: Khin Nadi
Tr: BMK

တစ်ခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာမှာ
ရွာသားတစ်ယောက်ဟာ မိဘမဲ့
ကလေးတစ်ယောက်ကို ခိုလှုံစား
ထားတယ်။

Once upon a time, a villager adopted an orphan in a village.

ကလေးဟာ အရွယ်ရောက်လာ
တဲ့အခါမှာ ထွားကျင်းသန်မာ
တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာတယ်။

When the child came of age, he became a strong man.

ထမ်းတစ်အိုးချက်ကို
တစ်တိုင်တည်းစားနိုင်
တယ်။

He could eat the entire pot of rice.

တစ်ရွာလုံးကသူ့ကိုပဲလဲပြီးလို့ခေါ်
ကြတယ်။

The whole village called him "Balagi."

သူ့ရဲ့မွေးစားအဖေကတော့ အသက်ကြီးလာပြီးတောင်ယာ
စိုက်ပျိုးရေးကို အရှင်ကလေးကလေးလုပ်နိုင်တော့အူး။

His adopted father grew old and could not do farm work as before.

ငါ့သားဗလပြီးရေ...အဖေ
 ဖြောင်းပင်တွေစိုက်ချင်လို့
 အဖေကို ကူညီပြီးကင်းပင်
 တွေကိုရှင်းပေးပါကွယ်...

"My son, Balagyi, I want to grow the corn plants.
 Please help me to eliminate the weeds."

ဗလပြီးကကင်းခုတ်စားတစ်
 နေ့ချင်းယူပြီးခုတ်လိုက်တာ
 ချက်ချင်းပဲဖြောင်းရှင်းသွားတယ်။

When Balagyi took a big chopper and chopped
 them, the plot was clear.

ဗလပြီးရဲ့စွမ်းအားကို ကြားသားတွေ သိလိုက်ရပြီး နန်းကရွာထဲမှာ
 ချက်ချင်းပဲ သတင်းကပျံ့နှံ့သွားတယ်။

When the villagers knew Balagyi's power, the news was spread throughout the village.

သူကြီးက သူ့အပိုက်အရာကို ဗလကြီး လူမှာ စိုးရိမ်လာတယ်။

The headman began to worry in case Balagyi took his position by force.

ဒီဗွဟိဟ်...
"What is trouble!"

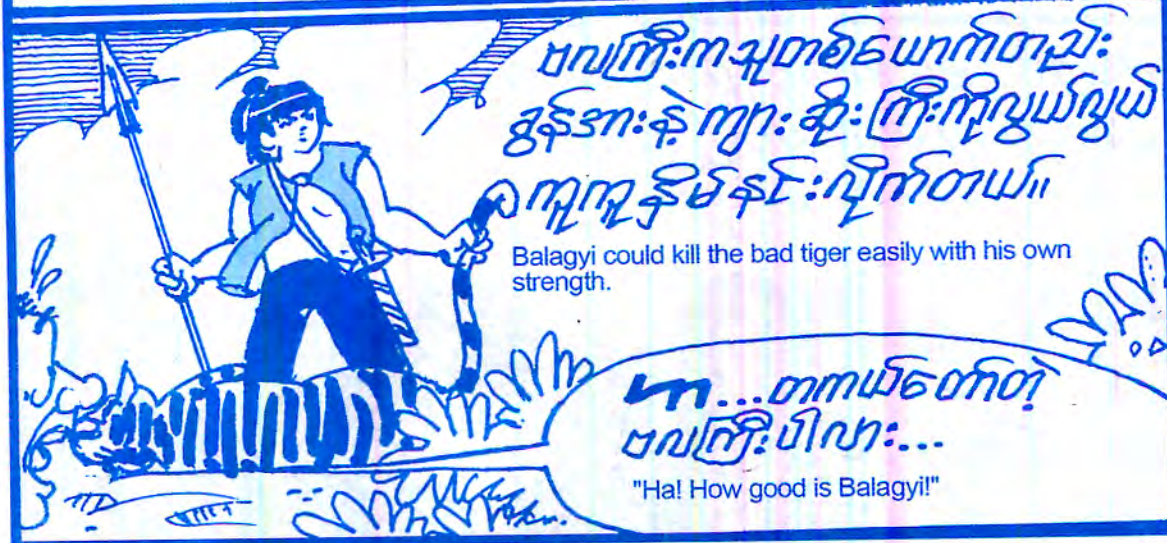
အဲဒီတုန်းက ကျားဆိုးတစ်ကောင် ခေါင်းကျန်းစတာ သူကြီးက...

At that time, a bad tiger appeared. The headman said,

အဘိုးအို... အပြားရဲ့ ငမ္မားစား ဘား
ကို သွားပြီး ကျားဆိုးကို နှိမ်နင်းခွင့်ပေးပါ

"Old man, tell your adopted son to get rid of the bad tiger."

ဗလကြီးက သူတစ်ယောက်တည်း
ခွန်အားနဲ့ ကျားဆိုးကြီးကို လွယ်လွယ်
ခက်ကုန် နှိမ်နင်းလိုက်တယ်။

Balagyi could kill the bad tiger easily with his own strength.

ဟဲ... တကယ်စေတီတုံ
ဗလကြီးပါလား...

"Ha! How good is Balagyi!"

သူကြီးက ပိုပြီးစောစိုးစိုးဖြစ်စိတ်ဝင်လာပြီး အဘိုးအိုဆီသွားတယ်။

The headman was more worried and went to the old man.

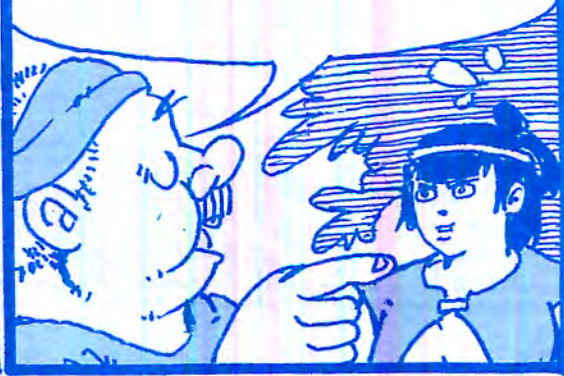

ခင်ဗျားသားကိုမြောက်ဘက်
စောအုပ်ထဲကလင်းယုန်ငှက်
တွေကိုသွားနှိမ်နင်းခိုင်းပါ

"Tell your son to get rid of the eagles in the northern forest."

သားဧ... သူကြီးခိုင်းတဲ့
အတိုင်းလုပ်ပေးလျက်ပါကွာ

"Son, do you are told by the headman."

ဗလကြီးကလင်းယုန်ငှက်တွေကို
နှိမ်နင်းဖို့စောထဲကိုထွက်
လာခဲ့တယ်။

Balagyi went into the forest to eliminate the eagles.

တောထဲပျံ့လှုပ်လှည့်ရှာနေပေမယ့်
 နောက်ဆုံးမှာတော့သူ့ပကလမ်းယူနဲ့
 ငှက်ချိတ်ကဲ့သို့ ကျောက်ဆောင်
 တစ်ခုပေါ်မှာတွေ့လျှောက်ရတယ်။

While he was looking for the eagles' nest in the forest, he found a nest on a boulder.

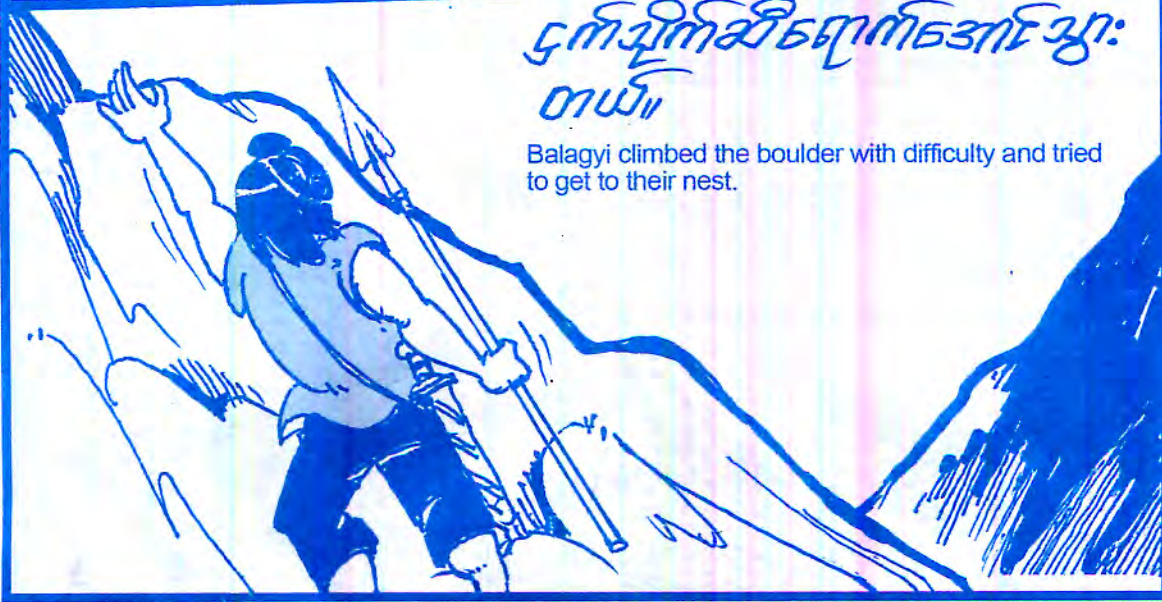
အဲဒီအချိန်မှာပဲအဘိုးအိုက
 ဗလကြီးရဲ့ နောက်ကပ်
 မိတ်မချလို့လျှောက်လာတယ်။

At that time, the old man followed Balagyi as he was worried about him.

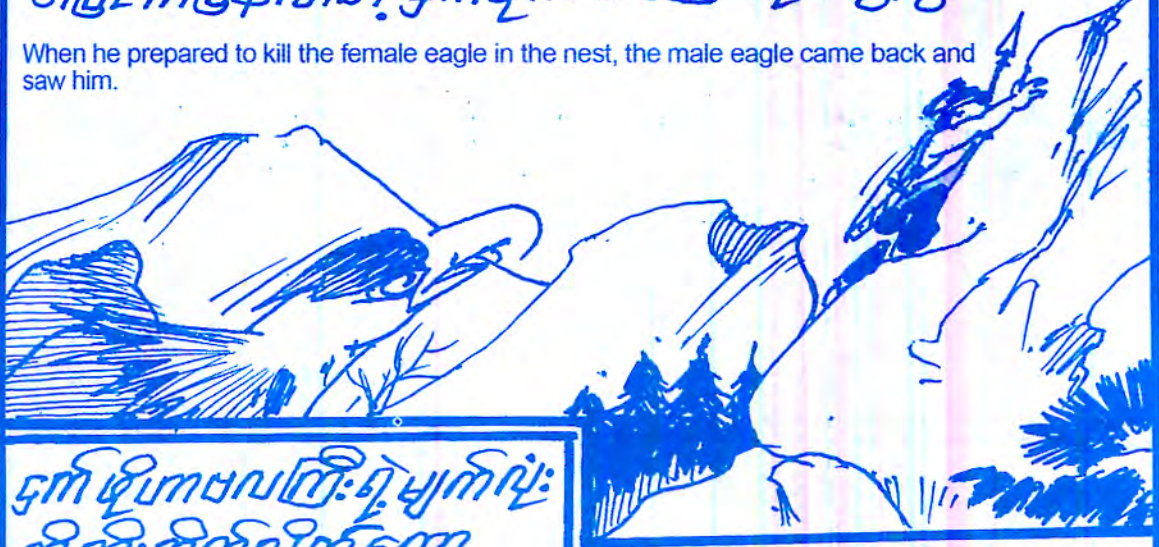
ဗလကြီးက ကျောက်ဆောင်အပေါ်
 သက်သက်ခဲခဲတက်ပြီးလင်းယူနဲ့
 ငှက်ချိတ်ဆီကျောက်ဆောင်အား
 တယ်။

Balagyi climbed the boulder with difficulty and tried to get to their nest.

သူ့ဖခင်အဖို့ကလေးကလေးတို့ကို သတ်ဖို့ဟန်ပြင်နေတုန်း
အပြင်ကပြန်လာတဲ့ ငှက်ဖိုက ဗလပြေးကိုတွေ့ သွားတယ်။

When he prepared to kill the female eagle in the nest, the male eagle came back and saw him.

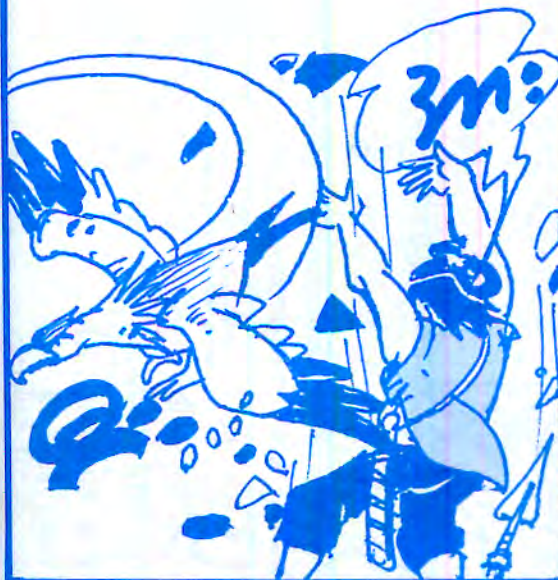

ငှက်ဖိုကဗလပြေးကို မျက်လုံး
ကိုလှီးဆတ်လျက်တော့
ဗလပြေးမျက်စိတစ်ဖက်ကနဲ့
သွားပြီး ကျောက်ဆောင်ပေါ်
ကပြုတ်ကျသွားတယ်။

The male eagle pecked his eye and he was blind in one eye and fell off the boulder.

ဗလပြေးဟာကျောက်ဆောင်
ပေါ်ကပြုတ်ကျတဲ့အခါပြောင်း
သေမဲ့ဆဲဆဲဖြစ်နေချိန်မှာ
အဘိုးအိုက သူ့နားကျောက်ပါ
တယ်။

As Balagyi fell off the boulder, he was about to die. The old man reached him at that time.

အဖေ... သားသေရတော့မယ်
 သားရဲ့ ခွန်အားတွေကို
 ဘယ်သူ့ကို ပေးရမလဲ

"Father, my end is near. To whom will I bequeath my strength?"

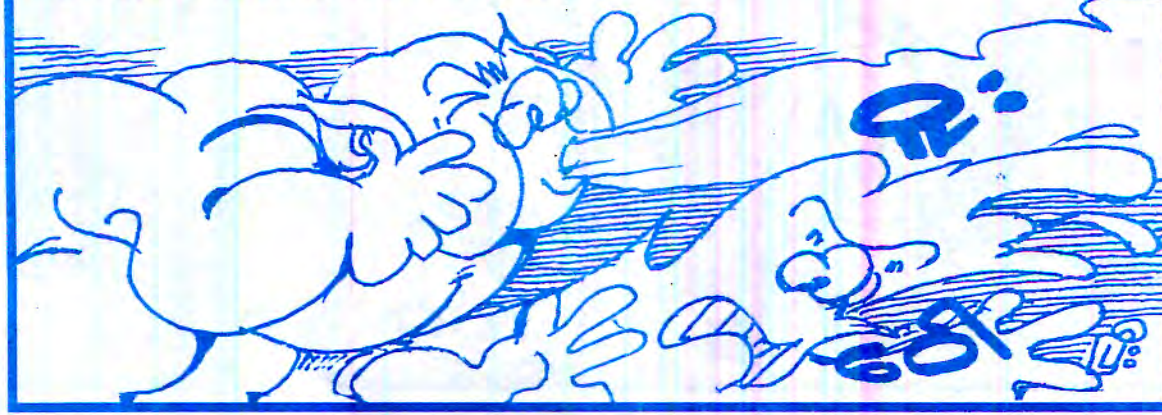

သားရေ... မင်းရဲ့ ခွန်အား
 တွေကို လေနှင့် ရေကို
 ပေးလို့ပါ

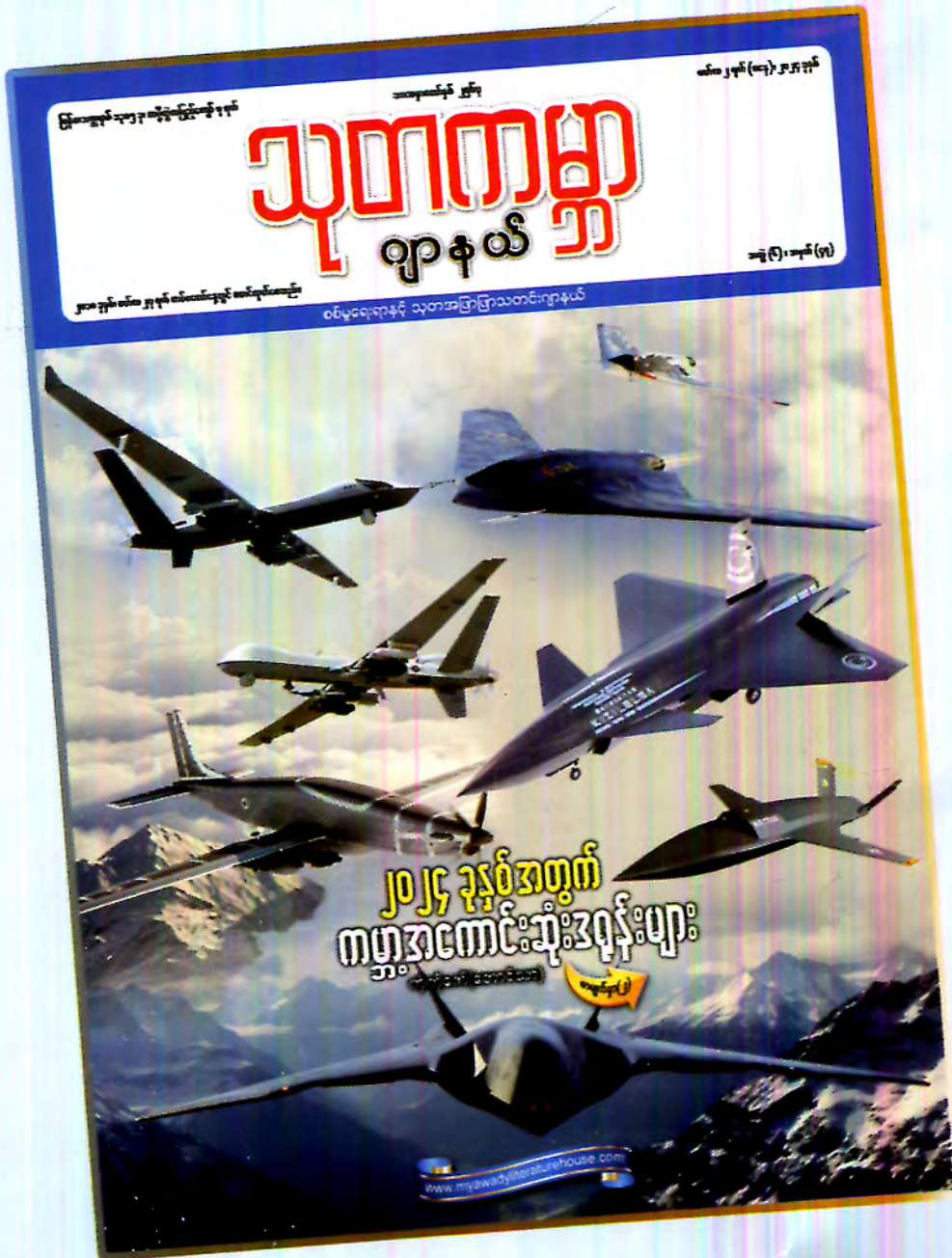
"Son, bequeath your strength to give the wind and the water."

ထလျှီးဟာ သူမသေခင်မှာ သူ့ရဲ့ ခွန်အားတွေကို လေနှင့် ရေ
 ကိုပေးလို့ပါလို့ လေနှင့် ရေတို့ဟာ အားအောင်းနေတာပဲ
 ဖြစ်တယ်။

Balagyi bequeathed his strength to give the wind and the water before he died. Therefore, the wind and the water were strong.

‘သုတကမ္ဘာ’စစ်မှုရေးရာ၊ ကျန်းမာရေးနှင့် သုတအဖြာဖြာသတင်းကျာနယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇ ရက်(တပ်မတော်နေ့)တွင် စတင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အပတ်စဉ်စနေနေ့တိုင်း ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ - မြဝတီစာပေတိုက်၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ မြဝတီမီဒီယာစင်တာ(မြေညီထပ်)၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း - ၀၉၄၅၂၂၆၀၅၃၆။